Łódź, dnia 1 marca 1938 r.

Łódzki Dziennik Wojewódzki

№ 4

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Dział urzędowy.

I.

58.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 15 lutego 1938 r. Nr. P. VII/22/28/38 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 24 lutego 1933 r. ustalającego stosunek liczbowy uczniów rzemieślniczych do zatrudnionych czeladników w warsztatach rzemieślniczych (Łódzki Dziennik Wojewódzki Nr. 5 z 1. marca 1933 roku poz. 67).

Na podstawie art. 132 ust. 2 p. 2 i art 148 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu zmienionym ustawą z dn. 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego z dn. 24 lutego 1933 r. ustalającym stosunek liczbowy uczniów rzemieślniczych do zatrudnionych czeladników w warsztatach rzemieślniczych (Łódzki Dziennik Wojewódzki Nr. 5 z dnia 1 marca 1933 r. poz. 67):

W § 1 skreśla się słowa: „od rodzaju rzemiosła i“, a po słowie „czeladników“ dodaje się słowa: „oraz od wielkości i sposobu prowadzenia warsztatu“.

§ 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Stosunek liczbowy uczniów do osób kierujących nauką rzemiosła oraz do liczby czeladników zatrudnionych w warsztatach rzemieślniczych ustalam w sposób następujący:

Na osobę uprawnioną do kształcenia i trzymania uczniów przypada 1 uczeń.

Na każdego stale zatrudnionego czeladnika do liczby 5 przypada 1 uczeń, a na każdych dwóch stale zatrudnionych czeladników ponad liczbę 5 — po jednym uczniu.

Za stale zatrudnionego czeladnika uważa się takiego, który przynajmniej przez 250, a w zawodach sezonowych przez 150 dni roboczych w roku zatrudniony jest w danym warsztacie rzemieślniczym.

Dla zastąpienia ucznia, kończącego naukę, można przyjąć nowego już na 3 miesiące przed terminem ukończenia nauki.

W § 4 skreśla się słowa: „postanowieniami statutów cechowych“.

§ 5 skreśla się.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) Al. Hauke-Nowak.

II.

59.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 18 lutego 1938 roku Nr. RW I. 6 1

o zwalczaniu pryszczycy.

W związku z obecnym stanem pryszczycy w Państwie ościennym jak również z uwagi na stwierdzenie pryszczycy w województwie poznańskim oraz w powiecie wieluńskim, kaliskim, sieradzkim i tureckim województwa łódzkiego, na podstawie art. 2, 9, 41 i 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VII. 1927 roku o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 132, 153—169 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), zmienionego Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz 360) oraz przepisów §§ 20 i 22 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12. VI. 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 597) w brzmieniu ustalonym Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 20. X. 1932 roku w sprawie nadzoru weterynaryjnego (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 922) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W celu zwalczania pryszczycy i niedopuszczenia do dalszego jej rozwlekania na obszarze województwa łódzkiego ustanawiam okręg zapowietrzony oraz okręg zagrożony pryszczycą.

I. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Do okręgu zapowietrzonego pryszczycą włączam: miejscowość Smolarnia gminy Skrzynki, Dalachów gminy Rudniki, Pustkowie Madeły, gminy Kamionka, powiatu wieluńskiego; majątek Garbów gminy Staw, majątek Woleń gminy Błaszki, miejscowość Jaźwiny gminy Ostrów Kaliski powiatu kaliskiego; miejscowość Baszków-Jakubice gminy Bartochów, miejscowość Psuj gminy Barczew, miejscowość Łeszczyn gminy Złoczew, powiatu sieradzkiego; kol. Rzymsko-Rudunek, gminy Dobra, powiatu tureckiego.

§ 3.

Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pryszczyca — okręg zapowietrzony. Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie i przeprowadzanie zwierząt racicowych — zakazane".

§ 4.

Drogi, prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego winny być zamknięte dla przeprowadzania zwierząt racicowych.

§ 5.

Wywożenie z okręgu zapowietrzonego, jak również załadowywanie zwierząt racicowych na stacjach kolejowych w okręgu zapowietrzonym jest zakazane.

§ 6.

Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) w okręgu zapowietrzonym muszą być trzymane w oborze względnie chlewie; na wyjątki (prace w polu lub wypuszczanie na pastwisko) zezwolić może Starosta.

§ 7.

Mleko wolno wywozić z okręgu zapowietrzonego dopiero po dostatecznym wyjałowieniu. Starosta może zezwolić na wywóz mleka niewyjałowionego do takich mleczarń, w których wyjałowienie mleka jest zapewnione.

Mleko należy uznać za dostatecznie wyjałowione:

a) po nagrzaniu na ogniu aż do zagotowania,
b) po nagrzaniu do 85 st. C. parą wodną,
c) po nagrzaniu do 70 st. C. i utrzymaniu w tym stopniu nagrzania w przeciągu pół godziny.

§ 8.

Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) zwierząt racicowych do okręgu zapowietrzonego, jako też przeprowadzanie (przepędzanie, przewożenie) takich zwierząt przez ten okręg jest zakazane.

Na wprowadzenie zwierząt racicowych rzeźnych może zezwolić Starosta pod warunkiem, że zwierzęta będą dostawiane wprost do rzeźni na wozach lub koleją.

Na wprowadzanie zwierząt hodowlanych i użytkowych w razie koniecznych potrzeb gospodarczych może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

II. Okręg zagrożony.

§ 9.

Ustanawiam okręg zagrożony pryszczycą, do którego wcielam: cały obszar powiatu wieluńskiego, sieradzkiego, kaliskiego i tureckiego.

§ 10.

W obrębie okręgu zagrożonego pryszczycą zakazuję puszczania zwierząt racicowych samopas poza obręb zagrody.

§ 11.

Wypędzanie zwierząt racicowych na wspólne pastwiska lub pojenie ich we wspólnych wodopojach uzależniam od uprzedniego uzyskania zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

§ 12.

Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych poza obszar okręgu zagrożonego jest wzbroniony. Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego może zezwolić właściwy Starosta pod warunkiem, że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni położonych na terenie województwa łódzkiego, posiadających bezpośrednio połączenie torem kolejowym. Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych na obszar innych województw jest wzbroniony, a w wyjątkowych wypadkach może być uskuteczniony za zezwoleniem Wojewody po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego Wojewody, na teren którego mają być przewiezione zwierzęta racicowe.

§ 13.

Na wywóz zwierząt racicowych pochodzących z okręgu zagrożonego za wyjątkiem obszarów gmin, w których jest ustanowiony okręg zapowietrzony, celem natychmiastowego uboju w rzeźniach znajdujących się na terenie okręgu zagrożonego zezwala się pod warunkiem, że:

a) w świadectwach miejsca pochodzenia wymieniona będzie nazwa rzeźni i miejscowości do której zwierzę ma być dostarczone, celem natychmiastowego uboju;

b) takie zwierzęta racicowe dostarczone będą na szczelnych środkach przewozowych (samochód, wóz itp.), oraz na koszt strony pod konwojem osoby wyznaczonej w tym celu przez właściwą gminę do oznaczonej w świadectwie miejsca pochodzenia rzeźni, która pokwituje odbiór i stwierdzi zabicie zwierząt.

Na wywóz zwierząt racicowych, celem uboju w rzeźniach z gmin, w których ustanowiony jest okręg zapowietrzony Starosta zezwoli, jeśli według opinii powiatowego lekarza weterynaryjnego, nie jest to połączone z niebezpieczeństwem rozwleczenia pryszczycy pod warunkiem, że zwierzęta takie będą uprzednio na koszt Skarbu Państwa pod konwojem osoby wyznaczonej w tym celu przez właściwą gminę na koszt strony przewiezione do najbliższej rzeźni.

§ 14.

Przepisy ogólne.

W miejscowości zapowietrzonej, okręgu zapowietrzonym i zagrożonym pryszczycą (§ 2 i 9) zakazuję:

a) odbywania targów, jarmarków na zwierzęta racicowe;

b) prowadzenia handlu domokrążnego zwierzętami racicowymi oraz handlu domokrążnego drobiem;

c) urządzania publicznych pokazów zwierząt racicowych, spędów zwierząt racicowych i t. p.

d) oddawania mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarń otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, jak również zużytkowania na karmę dla własnych zwierząt racicowych we własnym gospodarstwie mleka niewyjałowionego;

e) wydawania świadectw miejsca pochodzenia dla zwierząt racicowych, co do których nie uzyskano uprzednio zezwolenia wymaganego na ich wyprowadzenie lub wywóz.

§ 15.

Na wywóz zwierząt racicowych hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego w drodze wyjątku może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 16.

Zakazuję wywozu za granicę zwierząt racicowych z całego obszaru powiatów: wieluńskiego, sieradzkiego, kaliskiego i tureckiego.

§ 17.

Dostawa i odbiór mleka z mleczarni publicznych.

1) Mleczarnie otrzymujące mleko z różnych gospodarstw (publiczne), położone w miejscowości zapowietrzonej, okręgu zapowietrzonym lub zagrożonym pryszczycą, o ile nie odpowiadają wymogom przepisów § 18 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12. VI. 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 597) podlegają zamknięciu.

2) Do wnętrza mleczarni (hal) ani też na pomosty mleczarni (o ile istnieją) nie wolno pod żadnym pozorem wchodzić osobom postronnym (obcym) a zwłaszcza osobom dostarczającym względnie odbierającym mleko. W tym celu pomosty względnie wejścia do mleczarni należy odpowiednio zabezpieczyć (np. przez ustawienie bariery) oraz umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i czytelnym napisem: „Wstęp do mleczarni i na pomost (o ile ten istnieje) osobom obcym policyjnie wzbroniony".

3) Bańki (naczynia) dostawiane z mlekiem do mleczarń publicznych mają być przez osoby, które je dostawiły, stawiane na pomostach mleczarń, a gdzie takich nie ma, w wejściach (drzwiach) mleczarni, po czym personel mleczarni nie stykając się z osobami dostarczającymi mleko, winien zabrać je z pomostów względnie wejść i wnieść do wnętrza mleczarni.

4) Mleko wydawane z mleczarni musi być bezwarunkowo uprzednio dostatecznie wyjałowione w sposób ustalony w przepisach § 7 niniejszego zarządzenia.

5) Użytkowanie na karmę niewyjałowionego mleka dla zwierząt racicowych posiadacza mleczarni jest wzbronione.

6) Bańki (naczynia) przed wydaniem z mleczarni muszą być tak z zewnątrz jak i wewnątrz należycie oczyszczone, a następnie odkażone przez:

a) włożenie na przeciąg 2 minut do naczynia z wrzącą wodą lub do gorącego 3% roztworu sody (3 kg. na 100 litrów wody), przy czym winny być one całkowicie wraz z nakrywkami zanurzone w płynie albo

b) dokładne wyszorowanie powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej jak i nakrywek płynem wymienionym pod lit. a.

Oczyszczone i odkażone w powyższy sposób bańki (naczynia) winien personel mleczarni ustawić na pomoście względnie u wejścia do mleczarni i to w ten sposób, by nie mogły się one zetknąć z bańkami (naczyniami) dostawianymi do mleczarni z mlekiem.

7) Pomost względnie wejścia do mleczarni jak również miejsce postoju wozów mleczarskich muszą być codziennie przed rozpoczęciem i natychmiast po ukończeniu czynności związanych z przyjmowaniem i wydawaniem mleka, dokładnie oczyszczone i odkażone przez obfite zlanie mlekiem wapiennym lub przez posypanie sproszkowanym niegaszonym wapnem.

8) Wnętrze mleczarni jak również wszelkie narzędzia i sprzęty, z którymi mleko niewyjałowione miało styczność należy po każdorazowym ich użyciu dokładnie oczyścić przez wyszorowanie gorącym 3% rozczynem sody.

9) W razie niestosowania się do powyższych przepisów, powiatowa władza administracji ogólnej może dla ścisłego wykonania tych przepisów (2—8 wyznaczyć na koszt mleczarni osobę do stałego nadzorowania. Osoba ta ma być stale obecną w mleczarni przez czas dostawy i odbioru mleka z mleczarni oraz dopilnować należytego wykonywania powyższych środków ochronnych.

§ 18.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia karani będą na zasadzie postanowień art. 98—108 powołanego na wstępie Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) aresztem do 6 tygodni lub grzywną do tysiąca złotych. Kary aresztu i grzywny mogą być wymierzane łącznie.

§ 19.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie. Jednocześnie traci moc obowiązującą Zarządzenie Wojewody Łódzkiego z dnia 3 lutego 1938 r. Nr. RW. I. 6/1 ogłoszone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 3 z dnia 15. II. 1938 roku poz. 40.

Wojewoda:

w/z. (—) Wendorff

Wicewojewoda.

60.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 24 lutego 1938 roku Nr. RW. I. 6/1.

w sprawie zmiany zarządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 18 lutego 1938 roku Nr. RW. I. 6/1 o zwalczaniu pryszczycy.

Na podstawie art. 41 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), przepisów §§ 153 i 163 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zarządzenie Wojewody Łódzkiego z dnia 18 lutego 1938 r. Nr. RW. I. 6 1 o zwalczaniu pryszczycy ulega następującym zmianom:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

Do okręgu zapowietrzonego pryszczycą wcielam: miejscowość Smolarnia gminy Skrzynki, Dalachów gminy Rudniki, Pustkowie Madeły gminy Kamionka, wieś Dzietrzkowice gminy Dzietrzkowice powiatu wieluńskiego; majątek Garbów gminy Staw, majątek Woleń gminy Błaszki, miejscowość Jaźwiny, gm. Ostrów Kaliski, powiatu kaliskiego; miejscowość Baszków-Jakubice gminy Bartochów, miejscowość Psuj gminy Barczew, miejscowość Łeszczyn, gminy Złoczew, pow. sieradzkiego; kol. Rzymsko-Rudunek, gminy Dobra, kol. Rzymsko A gminy Dobra, pow. tureckiego; wieś Magdasz gminy Koniecpol, kol. Rogów, gm. Przerąb, powiatu radomszczańskiego.

2) § 9 otrzymuje brzmienie:

Ustanawiam okręg zagrożony pryszczycą, do którego wcielam:

a) cały obszar powiatu wieluńskiego, sieradzkiego, kaliskiego, tureckiego i radomszczańskiego;

b) cały obszar gmin Ręczno, Gorzkowice, Kamieńsk, Kleszczów, powiatu piotrkowskiego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie niezwłocznie i obowiązuje aż do odwołania.

Wojewoda:

w/z. (—) Wendorff

Wicewojewoda.

61.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŁASKIEGO

z dnia 18 lutego 1938 roku Nr. APH. 1/49/37

o ustaleniu maksymalnej taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 131 i 43 Rozp. Prez. R. P. z dnia 7. VI. 1937 roku o prawie przemysłowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) po wysłuchaniu opinii Zarządów Gminnych i Miejskich oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi — ustalam następującą taryfę maksymalną opłat kominiarskich za czynności kominiarskie na terenie powiatu łaskiego.

Nr. porz.	Treść I.	Na terenie miast	Na terenie innych miejscowości
1	Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego w budynkach parterowych	0,12 zł.	0,12 zł.
2	Za każde następne piętro domu dolicza się do taryfy określonej pod p. 1	0,05 "	0,05 "
3	Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego z dwoma rozgałęzieniami	—	0,15 "
4	Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego, którego czyszczenie odbywa się przez wchodzenie do wnętrza	—	0,40 "
5	Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego w domach czynszowych z centralnym ogrzewaniem w domach do wysokości 2 pięter	2,00 "	2,00 "
6	Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego lokalnego centralnego ogrzewania	1,00 "	1,00 "
7	Jak w p. 5 w domach wyższych ponad 2 piętra . .	2,50 "	2,50 "
8	Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego w piekarniach	0,60 "	0,75 "
9	Za jednorazowe czyszczenie przewodu kominowego w zakładach przemysłowych	0,50 "	0,50 "
10	Za czyszczenie przewodu kominowego zbiorowego centralnego ogrzewania w domach instytucyj użyteczn. publiczn. (w szpitalach, ochronkach, hotelach i t. p.)	4,50 "	—
11	Za 1-raz. czyszczenie komina fabrycznego . . .	5,00 "	5,00 "
12	Za jednorazowe wypalenie sadzy i usunięcie gruzu	5,00 "	3,00 "
13	Za wykonanie prac kominiarskich w budynkach państwowych i samorządowych, służących do pomieszczeń władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych oraz w budynkach administrowanych przez władze wojskowe i Fundusz Kwaterunkowy Wojskowy, a z których roboty te są opłacane przez Państwo ustalonymi opłatami w wysokości 75% ustalonych składek.		

§ 2.

Za prace kominiarskie nie objęte powyższą taryfą będą pobierane opłaty według dobrowolnej umowy.

§ 3.

Wykonywujący pracę kominiarską obowiązani są mieć przy sobie koncesję oraz taryfę i na żądanie okazywać je stronom.

§ 4.

Inkasować należności za prace kominiarskie może osobiście koncesjonowany kominiarz lub upoważniona przez niego osoba po każdorazowym wykonaniu pracy kominiarskiej.

§ 5.

Wycier używanych przewodów kominowych winien odbywać się w budynkach mieszkalnych raz na 6 tygodni, w zakładach przemysłowych raz na 2 tygodnie. Na żądanie właściciela lub dzierżawcy posesji, kominiarz jest obowiązany niezwłocznie dokonać czyszczenie przewodu kominowego.

§ 6.

Do zakładów przemysłowych zalicza się (za wyjątkiem kuźni) piekarnie, wędzarnie, jadłodajnie, farbiarnie, olejarnie, pralnie i t. p.

§ 7.

Do obowiązku kominiarzy należy czyszczenie przewodów kominowych, wypalanie sadzy oraz podczas czyszczenia wybieranie sadzy i opadłego w dół komina rumowiska, o ile są odpowiednie otwory (drzwiczki). Materiał do wypalania winien dostarczyć właściciel lub dzierżawca posesji.

§ 8.

Prace kominiarskie winien wykonywać koncesjonowany kominiarz bądź sam, bądź przy pomocy dokładnie przez siebie kontrolowanych pomocników.

Uczniowie przemysłowi mogą wykonywać prace kominiarskie tylko w obecności i pod bezpośrednim nadzorem uprawnionego przemysłowca kominiarskiego lub jego wykwalifikowanego pomocnika.

§ 9.

Właściciel lub dzierżawca posesji obowiązany jest udostępnić kominiarzowi wykonanie prac kominiarskich, dostarczyć drabiny oraz wskazać miejsce składania sadzy i rumowiska.

§ 10.

Uniemożliwienie koncesjonowanemu kominiarzowi wykonywania prac kominiarskich nie zwalnia właściciela lub dzierżawcę posesji od uiszczenia opłat, które będą pobierane przez kominiarza w takiej wysokości, jak za dokonana pracę.

§ 11.

Winni przekroczenia taryfy karani będą w myśl postanowień działu VII wyżej cytowanego rozporządzenia.

§ 12.

Winni uniemożliwienia wykonywania prac kominiarskich karani będą w myśl § 33 ustęp. 2 rozp. Prez. R. P. z dnia 11. VII. 1932 roku prawa o wykroczeniach (Dz. Ust. R. P. Nr. 60, poz. 572).

§ 13.

Taryfa niniejsza obowiązuje od dnia 1 marca 1938 roku.

Z dniem wejścia w życie niniejszej taryfy traci moc obowiązującą ogłoszenie Starosty Powiatowego Łaskiego z dnia 5. X. 1934 r. Nr. APH. 1/6/34 o taryfie opłat za czynności kominiarskie.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze w niczym nie narusza przepisów obwieszczenia Wojewody Łódzkiego z dnia 8. II. 1934 r. za Nr. KB. IV-8/2-1 o podaniu do wiadomości zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22. I. 1934 roku ogłoszonego w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 3, poz. 23.

Starosta Powiatowy:

w/z. (—) R. Zieliński
Wicestarosta.

III.

62.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 lutego 1938 r. Nr. RR. V-3a/10/38

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej jeziora Mąkolno.

Podaje się do wiadomości, że decyzją Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 19 lutego 1938 roku Nr. RR. V-3a/10/38, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357), został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej jeziora Mąkolno, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Mąkolno na strudze bez nazwy Nr. 1/2 w dorzeczu rzeki Noteci, ustalonego orzeczeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 30 listopada 1936 r. (Łódz. Dz. Woj. z dnia 15. XI-1937 r. Nr. 25, poz. 402). Przez zatwierdzenie statutu orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału

63.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 lutego 1938 r. Nr. RR. V-3a/34/37

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej Mikorzyn—Wąsosze.

Podaje się do wiadomości, że decyzją Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 19 lutego 1938 roku Nr. RR. V-3a/34/37, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357), został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej Mikorzyn—Wąsosze, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Mikorzyńskie na strudze bez nazwy Nr. 2 w dorzeczu rzeki Warty, ustalonego orzeczeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 27 maja 1936 roku w sprawie podziału na obwody rybackie wód otwartych w dorzeczu rzeki Warty (Łódzki Dz. Woj. Nr. 14, poz. 215). Przez zatwierdzenie statutu orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału

64.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 lutego 1938 r. Nr. RR. V-3a/9/36

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej jeziora Szczekawa.

Podaje się do wiadomości, że decyzją Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 19 lutego 1938 roku Nr. RR. V. 3a/9/38, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357), został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej jeziora Szczekawa, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Szczekawa na strudze bez nazwy Nr. 1/3 w dorzeczu rzeki Noteci, ustalonego orzeczeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 30 listopada 1936 r. (Łódzk. Dz. Woj. z dnia 15. XI. 1937 roku Nr. 25, poz. 402). Przez

zatwierdzenie statutu orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału

65.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 lutego 1938 r. Nr. RR. V-3a/12/38

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej obwodu rybackiego Mostkowieckie doły potorfowe w dorzeczu rzeki Noteci.

Podaje się do wiadomości, że decyzją Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 19 lutego 1938 roku Nr. RR-V-3a/12/38, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357), został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej obwodu rybackiego Mostkowieckie doły potorfowe w dorzeczu rzeki Noteci, obejmującego obszar wody otwartej dołów potorfowych, położonych na północ od jeziora Mostkowskiego i ustalonego orzeczeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 30 listopada 1936 roku (Łódz. Dz. Woj. z dnia 15. XI. 1937 roku Nr. 25, poz. 402). Przez zatwierdzenie statutu spółki orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału

66.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 lutego 1938 r. Nr. RR. V-3a/13/38

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej jeziora Mostkowskiego.

Podaje się do wiadomości, że decyzją Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 19 lutego 1938 roku Nr. RR. V. 3a/13/38, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357), został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej jeziora Mostkowskiego, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Mostkowskie na strudze bez nazwy Nr. 1/1 w dorzeczu rzeki Noteci, ustalonego orzeczeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 30 listopada 1936 r. (Łódz. Dz. Woj. z dnia 15. XI-1937 roku Nr. 25, poz. 402). Przez zatwierdzenie statutu orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału

67.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 lutego 1938 r. Nr. RR. V-3a/11/38

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej jeziora Szklinice.

Podaje się do wiadomości, że decyzją Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 19 lutego 1938 roku Nr. RR. V-3a/11/38, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357, został zatwierdzony statut Spółki rybackiej jeziorowej jeziora Szklinice, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Szklinice na strudze bez nazwy Nr. 1/4 w dorzeczu rzeki Noteci, ustalonego orzeczeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 30 listopada 1936 r. (Łódz. Dz. Woj. z dnia 15. XI. 1937 roku Nr. 25, poz. 402). Przez zatwierdzenie statutu orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału

68.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 14 lutego 1938 r. L. SA. II. 5/3/36

o sprostowaniu błędu w ogłoszeniu Wojewody Łódzkiego z dnia 10. XI. 1937 r. L. SA. II. 5/3/36 o zatwierdzeniu uchwał Rad Powiatowych Łódzkiej i Sieradzkiej w sprawie przystąpienia do Związku Elektryfikacyjnego Międzykomunalnego Przemysłowego Okręgu Łódzkiego (Łódzki Dziennik Woj. Nr. 25 z d. 15. XI. 1937 r. poz. 392).

Na podstawie § 5 Rozporz. Rady Ministrów z dnia 5. VII. 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (D. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) Urząd Wojewódzki prostuje błąd w Łódzk. Dzienniku Wojew. Nr. 25 z dnia 15. XI. 1937 r. str. 459 w wierszu 9-m od góry, zamiast daty „20. VII. 1937 r.“ powinno być „15. II. 1937 r.“.

Za Wojewodę:

(—) J. Jellinek
Naczelnik Wydziału.

69.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 21 lutego 1938 roku

o sprostowaniu błędu w ogłoszeniu Wojewody Łódzkiego z dnia 24 stycznia 1938 roku. L. SA. II. 5/6/37 (Łódzki Dziennik Woj. Nr. 2, poz. 18) w sprawie przystąpienia do Zw. Elektryfik. Międzykom. Przem. Okręgu Łódzkiego.

Na podstawie art. 5 Rozporz. Rady Ministrów z dnia 5. VII. 28 r. w sprawie dzienników woje-

wódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) Urząd Wojewódzki prostuje błąd w tytule ogłoszenia Wojewody Łódzkiego z dnia 24 stycznia 1938 r. L. SA. II. 5/6/37 zamiast: „o zatwierdzeniu uchwały Rady Miejskiej Sieradzkiej w sprawie przystąpienia do Związku Elektryfik. Międzykom. Przemysł. Okręgu Łódzkiego — powinno być: „o zatwierdzeniu uchwały Rady Miejskiej w Zduńskiej Woli w sprawie przystąpienia do Związku Elektryfik. Międzyk. Przemysł. Okręgu Łódzk.“

Za Wojewodę:
(—) J. Jellinek
Naczelnik Wydziału.

IV.

70.

ORZECZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 14 stycznia 1938 r. Nr. RR. V-3a/191/37

w sprawie podziału lewobrzeżnych dopływów rzeki Pilicy na obwody rybackie.

Na podstawie art. 19 i 20 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 roku w brzmieniu art. 67 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) i rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1935 r. o ogłaszaniu orzeczeń o tworzeniu i zmianach obwodów rybackich (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 165) zmieniam podział lewobrzeżnych dopływów rzeki Pilicy na terenie Województwa Łódzkiego na obwody rybackie dokonany orzeczeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 9 stycznia 1935 roku Nr. RR. V-3/4, ogłoszonym w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim z dn. 15 kwietnia 1935 roku Nr. 8, poz. 115 i zamiast obwodów utworzonych wymienionym orzeczeniem ustalam z dniem 1 kwietnia 1938 roku następujące obwody rybackie na lewobrzeżnych dopływach rzeki Pilicy:

RZEKA WOLBÓRKA.

1.

Obwód rybacki rzeki Wolbórki Nr. 1.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Wolbórki od mostu na drodze ze wsi Czarnocin do wsi Zamość i do dolnej krawędzi mostu kolejowego na linii Piotrków—Koluszki. Do tego obwodu włącza się dolny bieg rzeki Miazgi do urządzeń piętrzących młyna Kotlinki wraz ze stawem młyńskim przy młynie Praszka.

Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Czarnocin i Brójce powiatu łódzkiego oraz gminy Będków powiatu brzezińskiego.

2.

Obwód rybacki rzeki Wolbórki Nr. 2.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Wolbórki od dolnej krawędzi mostu kolejowego na linii Piotrków—Koluszki do śluzy młyna wodnego Remiszewice wraz ze stawem młyńskim przy tym młynie. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Czarnocin, powiatu łódzkiego.

3.

Obwód rybacki rzeki Wolbórki Nr. 3.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Wolbórki od śluzy młyna wodnego Remiszewice do północnej granicy gruntów maj. Drzazgowa Wola wraz ze stawem młyńskim przy młynie Grobla. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Będków, powiatu brzezińskiego.

4.

Obwód rybacki rzeki Wolbórki Nr. 4.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Wolbórki od północnej granicy gruntów maj. Drzazgowa Wola do kopca położonego na lewym brzegu rzeki Wolbórki przy południowej granicy gruntów Drzazgowa Wola wraz ze stawem młyńskim przy młynie Drzazgowa Wola. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Będków powiatu brzezińskiego.

5.

Obwód rybacki rzeki Wolbórki Nr. 5.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Wolbórki od kopca położonego na lewym brzegu rzeki Wolbórki przy południowej granicy gruntów Drzazgowa Wola do południowej granicy maj. Lubiatów na prawym brzegu rzeki wraz ze stawem młyńskim przy młynie Lubiatów. Do obwodu tego włącza się prawobrzeżne stare rzeczysko Wolbórki od rozwidlenia przy wsi Ceniawy do połączenia z rzeką Wolbórką powyżej młyna Lubiatów. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Bogusławice, pow. piotrkowskiego i gminy Będków, pow. brzezińskiego.

6.

Obwód rybacki rzeki Wolbórki Nr. 6.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Wolbórki od południowej granicy maj. Lubiatów na prawym brzegu rzeki do śluzy młyna wodnego Nieborów wraz ze stawkami młyńskimi przy młynach Bogusławice, Krzykowice, Zawada i Nieborów. Do obwodu tego włącza się dolny bieg rzeki Moszczanki od jej ujścia do rzeki Wolbórki do śluzy młyna Kafar. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Bogusławice, powiatu piotrkowskiego i gminy Łazisko powiatu brzezińskiego.

RZEKA LUCIĄŻA.

7.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr. 1.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od dolnej krawędzi mostu na drodze Przerąb—Masłowice do śluzy młyna wodnego Cieśle wraz ze stawem młyńskim przy tym młynie. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Przerąb, powiatu radomszczańskiego i gminy Ręczno powiatu piotrkowskiego.

8.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr. 2.

Obwód ten obejmuje obszar brzegu rzeki Luciąży od śluzy młyna Cieśle do mostu na drodze Bęczkowice—Grabowiec. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gm. Ręczno, pow. piotrkowskiego .

9.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr. 3.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od mostu na drodze Bęczkowice—Grabowiec do mostu na drodze Trzepnica—Pocieszna Górka. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Ręczno, pow. piotrkowskiego.

10.

Obwód rybacki rzeku Luciąży Nr. 4.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od mostu na drodze Trzepnica—Pocieszna Górka do śluzy młyna wodnego Borowiec wraz ze stawem młyńskim przy tym młynie. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Ręczno, powiatu piotrkowskiego.

11.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr. 5.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od śluzy młyna wodnego Borowiec do śluzy młyna Wodnego Trzciniec wraz ze stawem młyńskim przy młynach Łęgoń, Kuźnice i Trzciniec. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gmin Ręczno i Rozprza, pow. piotrkowskiego.

12.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr 6.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od ujścia lewobrzeżnego dopływu rzeki ujścia lewobrzeżnego dopływu rzeki Prudki wraz z dolnym biegiem tego dopływu aż do dolnej krawędzi mostu na szosie Szczepanowice — Gorzkowice. Do obwodu tego należą również rozlewiska przy młynach Grobla i Wilkoszewice. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gmin Rozprza i Gorzkowice, pow. piotrkowskiego.

13.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr. 7.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od ujścia lewobrzeżnego dopływu rzeki Prudki do śluzy młyna wodnego Stara Wieś wraz ze stawem młyńskim przy tym młynie. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Rozprza, powiatu piotrkowskiego.

14.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr. 8.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od śluzy młyna wodnego Stara Wieś do dolnej krawędzi mostu na drodze Milejów — Lubień ze stawami młyńskimi przy młynach Szymanów i Turlej. Do obwodu tego włącza się dolny bieg lewobrzeżnego dopływu strugi Niedyszyny aż do górnej krawędzi mostu kolejowego na linii Radomsko—Piotrków. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Rozprza, Krzyżanów i Ręczno, powiatu piotrkowskiego.

15.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr. 9.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od dolnej krawędzi mostu na drodze Milejów—Lubień do śluzy młyna wodnego w Nowych Kłudzicach wraz ze stawami młyńskimi przy młynach Fałek, Stare Kłudzice i Nowe Kłudzice. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Łęczno, pow. piotrkowskiego.

16.

Obwód rybacki rzeki Luciąży Nr. 10.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Luciąży od śluzy młyna wodnego w Nowych Kłudzicach do ujścia jej do rzeki Pilicy wraz ze stawami młyńskimi przy młynach Przygłów i Murowaniec. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Łęczno, pow. piotrkowskiego.

RZEKA PRUDKA

lewobrzeżny dopływ rzeki Luciąży.

17.

Obwód rybacki rzeki Prudki.

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Prudki do śluzy młyna Gorzkowice do dolnej krawędzi mostu na szosie Szczepanowice—Gorzkowice, wraz ze stawem młyńskim przy młynie Bujnice. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Gorzkowice, powiatu piotrkowskiego.

RZEKA WIERZEJA VEL RAKÓWKA

lewobrzeżny dopływ rzeki Strawy, lewobrzeżnego dopływu rzeki Luciąży.

18.

Obwód rybacki rzeki Wierzeji (vel Rakówki).

Obwód ten obejmuje obszar biegu rzeki Wierzeji (również Rakówką zwanej), od drogi Piotrków—Meszcze do ujścia jej do rzeki Strawy. Do obwodu tego należy staw (jeziorko) Bugaj. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy Uszczyn, powiatu piotrkowskiego.

Ustalenie wyżej wymienionych obwodów rybackich w oznaczonych granicach nastąpiło z uwagi na ich samowystarczalność pod względem przyrodzonych warunków hodowlanych i dostateczność do prowadzenia samodzielnego gospodarstwa rybackiego, stosownie do postanowień ustawy z dn. 7 marca 1932 r. o rybołówstwie, a w szczególności art. 19 i 20 z uwzględnieniem postanowień pkt. 3 art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o postępowaniu administracyjnym.

Odwołania od niniejszego orzeczenia mogą zainteresowani wnosić do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego w ciągu czternastu dni od dnia ogłoszenia niniejszego orzeczenia we właściwych gminach.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla obwodów rybackich rzeki Wolbórki Nr. 1, 2 jest Starosta Powiatowy Łódzki, dla obwodów rybackich rzeki Luciąży Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. rzeki Prudki i rzeki Wierzeji vel Rakówki jest starosta Powiatowy Piotrkowski, dla obwodów rybackich rzeki Wolbórki Nr. 3, 4, 5, 6 jest Starosta Powiatowy Brzeziński.

Wojewoda:

(—) Al. Hauke-Nowak.

V.

71.

POSTANOWIENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 24 lutego 1938 r. Nr. SF. I. 9/2/38

o uprawomocnieniu się Planu Oddłużenia gm. Zelów, pow. Łaskiego.

Na mocy art. 1 (2) ustawy z dnia 29. III. 1937 roku o zakończeniu akcji oddłużenia związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 151) i w myśl art. 20 (1) Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 24. X. 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych w brzmieniu Dekretu Pr. Rz. z dnia 14. XI 1935 roku (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) uznaję, że, wobec niewniesienia we właściwym czasie przez strony interesowane sprzeciwów, ogłoszony w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 8 z dn. 15. IV. 1937 roku Plan Oddłużenia gminy wiejskiej o uprawnieniach finansowych miast — Zelów stał się prawomocny i stanowi układ, obowiązujący strony, jak układ w sądowym postępowaniu układowym.

Wojewoda:

(—) Al. Hauke-Nowak.

VI.

72.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 lutego 1938 roku Nr. OA. I-19/17.

o skonfiskowanych ościach rybackich.

Do wszystkich Starostw Województwa Łódzkiego.

Urząd Wojewódzki podaje w odpisie do wiadomości i zastosowania zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z 31. I. 1938 r. Nr. Z. Ryb. III-4/11-37.

Za Wojewodę:

(—) A. Tymianiecki
Naczelnik Wydziału.

Odpis.

MINISTERSTWO ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. Z. Ryb. III-4/11-37

Sprawa: skonfiskowane ości rybackie.

Warszawa, dn. 31 stycznia 1938 r.

Pismem z dnia 18 listopada 1937 r. zwróciło się Muzeum Etnograficzne Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie z prośbą o spowodowanie nadsyłania ości rybackich skonfiskowanych w myśl przepisów ustawy o rybołówstwie z 1932 roku. Między innymi Muzeum Uniwersytetu St. Batorego nadmienia że rozporządza już dużym zbiorem ości. Zebranie z terenu całej Polski ości pozwoli na przeprowadzenie odpowiednich badań.

W związku z powyższym i w nawiązaniu do ustępu VI zarządzenia Ministerstwa z dnia 5-go lutego 1935 r. Nr. Z. Ryb. VI-VI-7/2-35 w sprawie konfiskaty narzędzi rybackich i ryb, Ministerstwo prosi o wydanie zarządzenia aby Starostwa przesyłały wszelkie skonfiskowane ości rybackie (bez drzewca i opakowania) przesyłką zwyczajną kolejową pod adresem: Muzeum Etnograficzne Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, ulica Zamkowa 11, **za zaliczeniem**, (t. j. na koszt odbiorcy).

Pożądane jest, aby każda przesyłka ości była zaopatrzona w kartkę wskazującą, gdzie (wieś, gmina, powiat), kiedy i komu została skonfiskowana.

73.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 15 lutego 38 r. Nr. RM. I-0/4/38

w sprawie wyjaśnienia niektórych postanowień ustawy wodnej w związku z załatwieniem spraw dotyczących zabezpieczenia odpływów.

Do wszystkich Panów Starostów woj. łódzkiego.

Nadsyłane do Urzędu Wojewódzkiego w trybie odwoławczym sprawy odpływów w większości wypadków nie zawierają dostatecznych danych do rozstrzygnięcia zarzutów odwołania i wydania ostatecznego orzeczenia. Poszczególne Starostwa Powiatowe przy załatwianiu tych spraw stosują niejednolitą praktykę, powołując w decyzjach niejednokrotnie błędnie różne przepisy ustawy wodnej. Zachodzą wypadki powoływania w decyzjach jedynie art. 187 lub 249 ustawy, względnie obu tych przepisów razem.

Decyzje takie nie odpowiadają wymogom art. 75 rozporządzenia Prezydenta R. P. o postępowaniu administracyjnym, ponieważ brak im prawnego uzasadnienia i kwalifikują się one do uchylenia. Powołanie tylko tych przepisów w decyzjach jest niewystarczające, ponieważ cytowany art. 187 jest przepisem formalnoprawnym, określającym właściwość władz, wobec czego nie może być podstawą do nałożenia na strony jakichkolwiek obowiązków, względnie nadanie im uprawnień, o ile obowiązki te i uprawnienia nie są przewidziane w ustawie, natomiast art. 249 dając możność ingerowania władzy we wszystkich wypadkach, gdy zostaną przekroczone postanowienia ustawy wodnej, wymaga, ażeby przy jego stosowaniu został konkretnie wskazany przepis (art.), który w danym wypadku został pogwałcony (np. niedopełnienie przez stronę obowiązku wynikającego z art. 17 lub art. 77 względnie też niedozwolone użytkowanie wody

przewidziane art. 22 i t. d.). Poza tym nie zawsze trafnie powoływane są art. art. 17, 22, 77, 252 i inne.

Stan ten jest z jednej strony wynikiem trudności jakie nasuwają się przy interpretacji poszczególnych przepisów ustawy wodnej, z drugiej zaś strony nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że dochodzenia w tych sprawach przeprowadzone są za pośrednictwem Zarządów Gminnych, funkcjonariusze których nie mają należytego przygotowania i znajomości postanowień ustawy wodnej.

Z tych przeto względów sprawy z reguły muszą być przez Urząd Wojewódzki zwracane Starostwom do uzupełnienia, co powoduje znaczne opóźnienie w załatwianiu oraz nagromadzenie tych spraw w instancji odwoławczej.

Dążąc do usunięcia niedomagań, ujednolicenia postępowania w tych sprawach Urząd Wojewódzki wyjaśnia:

I. Obowiązek uporządkowania uszkodzonych i zanieczyszczonych odpływów naturalnych (strumyki, łożyska, strugi, rowy, wyżłobione przez wodę i t. d.) należy w myśl art. 17 ustawy wodnej do właściciela gruntów przyległych, przez które dany odpływ przechodzi, za wyjątkiem wypadków wymienionych niżej pod p. III. Dla wydania decyzji zobowiązującej właściciela gruntu do oczyszczenia i uporządkowania odpływu niezbędnym jest stwierdzenie w czasie dochodzenia następujących okoliczności:

1) że dany odpływ jest odpływem naturalnym oraz,

2) że zmiana kierunku, zanieczyszczenia lub uszkodzenia odpływu powoduje szkody dla osób trzecich.

Ustalona wyżej zasada nie będzie miała zastosowania do wód, utrzymywanie których jest uregulowane pp. 1, 2, i 3 ust. 1 art. 77 ustawy wodnej, natomiast może mieć zastosowanie przy nałożeniu obowiązku utrzymywania odpływów naturalnych p. 4 tegoż artykułu.

II. Konserwacja i utrzymywanie odpływów sztucznych (rowy, ścieki, smugi i t. d. sztucznie wykopane) należy do przedsiębiorcy lub do właściciela urządzeń, które służą do specjalnego użytkowania wody bądź do zabezpieczenia dróg, mostów, budynków i t. d.

Zasada ta wynika z postanowień pp. 4, 5 i 6 ustępu 1 art. 77 ustawy wodnej. Wyjątkiem od tej zasady będą wypadki wymienione w ust. 3.

W czasie dochodzenia należy ustalić:

1) od jak dawna rów istnieje,

2) przez kogo został wykopany,

3) czy zanieczyszczenie, uszkodzenie względnie zmiana kierunku odpływu wyrządza szkody osobom trzecim.

III. Wreszcie gdy uszkodzenie zanieczyszczenia lub zmiana kierunku odpływu sztucznego lub naturalnego zostały spowodowane na skutek niedozwolonego sposobu użytkowania wody (np. częściowe lub całkowite zasypanie odpływu, pojenie i przepędzanie bydła w miejscu niedozwolonym i t. d.) do naprawy i przywrócenia do stanu pierwotnego odpływu, będą zobowiązane te osoby lub instytucje, z winy których uszkodzenie to nastąpiło (art. art. 22, i 249). Ważnym będzie w tym wypadku ustalenie w czasie dochodzenia następujących okoliczności:

1) kto odpływ uszkodził,

2) rozmiary uszkodzenia,

3) osoby lub instytucje powołane do stałej konserwacji i,

4) że uszkodzenie odpływu naraża na straty osoby trzecie.

Obowiązek utrzymania wody płynącej polega, w rozumieniu ustawy wodnej, na zachowaniu stanu wytworzonego z natury lub sztucznie, względnie na przywróceniu stanu istniejącego uprzednio przez czas dłuższy i ogranicza się do utrzymania wolnego odpływu. Obowiązany do utrzymania odpływu, odpowiada za utrzymanie łożyska w stanie normalnym, a tym samym obowiązany on jest niedopuszczać do zamulenia i zarośnięcia łożyska, usuwać obsuniętą z brzegów ziemię, usuwać tworzące się w łożysku przymuliska i odsypiska. Natomiast od obowiązanego do utrzymania nie można żądać wprowadzenia nieistniejących dotąd w łożysku inowacyj, względnie przywrócenia stanu od dawna już nieistniejącego, bowiem prace te nie są wymienione w art. 78 ustawy wodnej, który wylicza obowiązek zobowiązanych do utrzymywania wody i podpadają raczej od pojęcia regulacji, o których mowa w art. art. 100—112 cytowanej ustawy.

Przyjęcie wymienionych zasad za podstawę w czasie dochodzenia umożliwi w każdym wypadku powołanie właściwych przepisów prawnych oraz przyczyni się do szybkiego załatwienia sprawy.

Wreszcie nadmienić należy, że skargi indywidualne lub zbiorowe w sprawach wodnych, winno Starostwo rozpatrywać na podstawie opinii inżyniera lub technika melioracyjnego z wyłączeniem techników drogowych i innych. W sprawach drobnych jak utrudnianie przepływu, zasypywanie sztucznie kopanych rowów, zmiana kierunku i t. p. wystarczy, jeżeli rzeczoznawca techniczny: technik melioracyjny samorządowy lub kierownik referatu melioracyjnego po zapoznaniu się z aktami sprawy i po zbadaniu tej sprawy w terenie w obecności zainteresowanych lub wójta gminy poda Starostwom pisemne sprawozdanie i wnioski rzeczowe z koniecznym szkicem graficznym.

Starosta na podstawie tych wniosków może wydać orzeczenie.

Urząd Wojewódzki zaznacza, że poczynił starania o zapewnieniu środków finansowych na

pokrycie kosztów postępowania komisyjnego; o wyniku tych starań zostaną pp. Starostowie powiadomieni w swoim czasie.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Noczelnik Wydziału.

74.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 11 lutego 1938 roku Nr. M. I-1/2/38

w sprawie grzywny za przekroczenia ustawy wodnej.

Do wszystkich Starostw na terenie Województwa Łódzkiego.

Przedruk Okólnika Nr. 15 z 11 II. 38 r. Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydz.

Przedruk.

MINISTERSTWO ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. M. I-1/2/38.

W sprawie grzywny za przekroczenia ustawy wodnej.

Warszawa, dnia 11 lutego 1938

OKÓLNIK Nr. 15.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi.

Zgodnie z postanowieniami karnymi, zawartymi w ustawie wodnej z dnia 19 września 1922 roku w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574), władze administracji ogólnej: nakładają w szeregu wypadków grzywny z tytułu przekroczeń przepisów wspomnianej ustawy lub też z powodu niezastosowania się interesowanych do wydawanych przez władze wodne zarządzeń i orzeczeń, opartych na przepisach tej ustawy.

Dochód z tego źródła stosownie do postanowień art. 250 i art. 260 ust. 3 ustawy wodnej powinien wpływać do funduszów samorządu wojewódzkiego na cele popierania budowli wodnych na terenie województwa, o ile specjalne ustawy nie przekazują grzywien tych funduszom konserwacyjnym poszczególnych przedsiębiorstw melioracyjnych.

Wobec niezorganizowania samorządu wojewódzkiego na przeważnej części obszaru Rzeczypospolitej oraz mylnej interpretacji stosunku art. 56 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu karno-administracyjnym do wyżej przytoczonego art. 250 ustawy wodnej, jako przepisu dla tej dziedziny specjalnego, władze administracji ogólnej grzywny za przekroczenia ustawy wodnej najczęściej przekazywały mylnie na rachunek Skarbu Państwa.

Celem ujednostajnienia postępowania w omawianej sprawie Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Ministerstwem Skarbu wydaje następujące zarządzenia:

1) grzywny za przekroczenia przepisów ustawy wodnej należy wpłacać do kasy właściwego urzędu skarbowego bezpośrednio lub za pośrednictwem urzędów pocztowych — przy pomocy blankietu nadawczego P. K. O. — na konto czekowe tej kasy,

2) kasy urzędów skarbowych przychodowe dowody kasowe na uiszczenie wspomnianych grzywien odsyłają do właściwego starostwa przy wykazach szczegółowych łącznie z innymi grzywnami,

3) starostwa zatrzymują dowody przychodowe we właściwych aktach karno-administracyjnych natomiast wykazy szczegółowe odsyłają do właściwych urzędów wojewódzkich po uprzednim odnotowaniu na tych wykazach, na jaki fundusz grzywny te przypadają,

4) Urząd Wojewódzki po zaksięgowaniu w księdze przychodów budżetowych uiszczeń z tytułu wymierzonych grzywien każdomiesięcznie — na podstawie otrzymanych ze starostw wykazów szczegółowych — zarządzi przelanie pobranych grzywien za przekroczenia ustawy wodnej na właściwe rachunki i fundusze zgodnie ze wskazówkami starostw, zamieszczonymi na wykazach szczegółowych, a mianowicie:

   a) na fundusz specjalny Urzędu Wojewódzkiego p. t. „Fundusz popierania budowli wodnych“, zgodnie z art. 250 ustawy wodnej, z wyjątkiem obszaru województwa poznańskiego i pomorskiego,

   b) do kas starostw krajowych na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego na cele popierania budowli wodnych zgodnie z art. 250 i 260 ust. 3 ustawy wodnej i

   c) na fundusz budowlany lub konserwacyjny publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych, o ile ustawy specjalne ustanawiają powyższe przeznaczenia grzywien, co przewiduje zresztą art. 250 ustawy wodnej.

Powyższe zarządzenie obowiązuje do czasu utworzenia jednolitych wojewódzkich związków samorządowych na obszarze całego Państwa.

Aby umożliwić urzędom wojewódzkim przelewanie pobranych grzywien na właściwe cele i fundusze starostwa obowiązane są podawać w rejestrach karnych oraz na wykazach szcze-

główych dokładny tytuł funduszu, na który grzywna dana przypada, względnie przeznaczenie. W konkretnym wypadku w odniesieniu do punktu 4 lity **a** i **b** należy podawać „popieranie budowli wodnych", a w odniesieniu do p. 4 litera **c** — wymienić „fundusz konserwacyjny (budowlany) publ. przedsiębiorstwa melioracyjnego w....".

(—) Inż. P. Kakaszewski
Główny Inspektor Melioracyjny.

75.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 4 lutego 1938 r. Nr. P. VII-0/3/38

w sprawie ustalenia zakresu uprawnień kuśnierzy i krawców.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Łódzkiego i Zarządu m. Łodzi.

Niżej umieszczony przedruk Okólnika Nr. 64 z dnia 17. XII. 1937 roku Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę:

(—) Inż. E. Głogowski
Naczelnik Wydziału.

Przedruk.

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU i HANDLU

Nr. PR. II-1 176. Warszawa, dn. 17. XII. 1937 r

W sprawie ustalenia zakresu uprawnień kuśnierzy i krawców

OKÓLNIK Nr. 64.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi.

W związku z wątpliwościami, jakie nasunęło ustalenie zakresu uprawnień krawców i kuśnierzy Ministerstwo Przemysłu i Handlu na podstawie materiałów i wniosków dostarczonych przez Związek Izb Rzemieślniczych R. P. wyjaśnia, co następuje:

1) do zakresu krawiectwa należy szycie ubrań i okryć z materiałów włókienniczych, przy czym podszycie spodu futrzanego oraz naszycie kołnierza lub naszyć z futra, wykonanych przez kuśnierza może być wykonane przez krawca, jako praca potrzebna do zupełnego wykończenia własnego wyrobu;

2) do zakresu kuśnierstwa należy dobieranie, krajanie i zestawianie skór oraz szycie z nich całości futrzanych, kołnierzy i mankietów futrzanych do wierzchów z materiałów włókienniczych, wykonanych przez krawców z ewentualnym ich naszyciem.

Z powyższego wynika, że zamówienia na odzież, sporządzaną z materiałów włókienniczych i futra przyjmować mogą zarówno krawcy, jak i kuśnierze, z tym, że czynności przygotowawcze, polegające na odpowiednim sporządzeniu części tekstylnych powinny być przez kuśnierzy przekazywane krawcom, a sporządzanie części futrzanych powinny być przez krawców przekazywane kuśnierzom; czynności ostateczne polegające na połączeniu części futrzanych z częściami tekstylnymi, wykonywać mogą tak krawcy jak i kuśnierze.

Natomiast krawcy nie mogą podejmować się wykonania okryć futrzanych, w których część tekstylna posiada znaczenie drugorzędne (futra noszone włosem na wierzch z podszewką tekstylną), a kuśnierze nie mogą przyjmować na siebie robót, w których części futrzane mają charakter dodatkowy lub zdobniczy (okrycia z materiałów włókienniczych z kołnierzem lub naszyciami futrzanymi).

VII.

76.

WYKAZ

osób poszukiwanych, zagubionej pieczęci i odwołanych poszukiwań. (Do użytku powiatowych władz administracji ogólnej województwa łódzkiego).

1. Nr. OC. II. 20/66. Dnia 15. IX. 1937 r. Posterunek P. P. w Błędowie, pow. grójeckiego przesłał do gminy Błędowo chłopca w wieku około 3 lat, celem zaopiekowania się nim. Chłopiec został przyprowadzony na posternek Policji przez Waleriana Grudzińskiego, zawodowego włóczęgę, mieszkańca m. Łodzi, który zeznał, że chłopca pozostawiła kobieta na szosie pod Warką, nazywając go „Zdzisio".

Rysopis porzuconego chłopca: wzrost 88 cm., twarz owalna, oczy piwne, włosy krótkie, jasne, jak len, nos mały szeroki, zadarty do góry, uszy przylegające, w górnej szczęce brak 2 zębów, dobrze odżywiony, mało mówiący, ubrany w niebieską sukienkę, majtki niebieskie pluszowe. Chłopczyk tymczasowo przebywa u Jana Wróbla w Błędowie.

Przeprowadzone dochodzenie celem odszukania matki dały wynik negatywny. Przesłuchany Grudziński nie mógł wskazać ani nazwiska, ani pochodzenia matki chłopczyka.

Podając powyższe do wiadomści — Urząd Wojewódzki prosi o wydanie zarządzeń celem ustalenia nazwiska oraz pochodzenia rodziców chłopca — a w razie wyniku pozytywnego o zawiadomienie Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego.

2. Nr. OC. II. 20/13. Zaginął Józef Chrobak, zamieszkały we wsi Anielin, gm. Studzianna, pow. opoczyńskiego, syn Ignacego i Konstancji z Niedziałowskich, ur. w roku 1921. Wymieniony wydalił się w dniu 16 lipca 1937 r. z domu swego chlebodawcy Wojciecha Białasa w Roszkowej Woli, gm. Góra, pow. rawskiego i dotychczas nie wrócił.

Rysopis poszukiwanego: wzrost średni, włosy blond, twarz okrągła, oczy niebieskie.

Urząd Wojewódzki prosi o zarządzenie poszukiwania za zaginionym i zawiadomienie Starostwa w Opocznie w razie ujawnienia miejsca jego pobytu.

3. Nr. OC. II. 20/11. Uprasza się o zarządzenie ustalenia miejsca pobytu Koruniak Joanny, vel Janiny vel Katarzyny, córki Michała i Heleny, ur. w 1912 lub 1915 r. w Chomiakówce, gm. Jagielnica, pow. czortkowskiego, która opuściła Czortków, udając się w niewiadomym kierunku.

Wymieniona pozostawiła w Czortkowie bez opieki swoje nieślubne dziecko.

O pozytywnym wyniku dochodzeń należy powiadomić bezpośrednio Starostwo Powiatowe w Czortkowie.

4. Nr. OC. II. 20/14. Stefania Wrzos, córka Józefa i Julianny ze Zmudów, lat 28, panna, zamieszakała w Wincentowie, gm. Secemin, pow. włoszczowskiego, wydaliła się w dniu 28 czerwca 1936 r. z domu rodziców i dotychczas nie wróciła.

Rysopis poszukiwanej: wzrost średni, włosy ciemno-blond, oczy siwe; cechy szczególnie: niewyraźna mowa i jedna stopa krzywa.

Urząd Wojewódzki prosi o zarządzenie poszukiwań i zawiadomienie Starostwa w Włoszczowie w razie ujawnienia miejsca pobytu poszukiwanej.

5. Nr. OC. II. 20/12. Uprasza się o zarządzenie ustalenia miejsca zamieszkiwania lub pobytu Marii Blicharskiej, c. Wojciecha i Wiktorii, ur. dn. 18. III. 1900 r. w grom. Duliby, gm. Jazłowice, pow. Buczacz, która wyjechała w niewiadomym kierunku z Czortkowa, pozostawiając bez opieki swoje nieślubne dziecko.

O pozytywnym wyniku dochodzeń należy powiadomić bezpośrednio Starostwo Powiatowe w Czortkowie.

6. Nr. OC. II. 20/80. Poszukiwania Józefa Kaczmarzyńskiego, zarządzone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 26 z dnia 15. X. 1935 roku pod poz. 355 odwołuje się.

7. Nr. OC. II. 20/7. Poszukiwania Mariana Banaka zarządzone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 28 z dnia 31. XII. 1937 roku pod poz. 480, odwołuje się.

8. Nr. OC. II. 20/79. Poszukiwania Stanisława Maja, zarządzone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 27 z dnia 15 XII. 1937 roku pod poz. 457 odwołuje się.

9. Nr. OC. II. 20/66. Urząd Wojewódzki odwołuje poszukiwania Zygmunta Rybaka, zarządzone w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 22 z dnia 1 X. 1937 roku pod poz. 351.

10. Zarząd Gminny w Leśmierzu, powiatu Łęczyckiego ogłasza, że w dniu 4 lutego r. b. skradziona została pieczęć urzędowa z napisem „Zarząd Gminny w Leśmierzu". L. dz. SG. 9/5-39.

77.

SPRAWY FARMACEUTYCZNE.

KOMUNIKATY.

I. Urząd Wojewódzki zamierza w najbliższym czasie zorganizować w Łodzi kurs OPLG. dla farmaceutów. W związku z tym osoby, które jeszcze nie ukończyły tego kursu i nie posiadają świadectw z ich ukończenia winny w terminie do 15 marca b. r. nadesłać do Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Zdrowia — pisemne zgłoszenie. O terminie rozpoczęcia kursu i czasie jego trwania zainteresowani będą powiadomieni we właściwym czasie .

II. Przy zapisywaniu leków z tytułu Państwowej Pomocy lekarskiej na preparaty galenowe, bez podania firmy wytwarzającej, apteki wydają często preparaty według własnego uznania tej lub innej firmy. Dla uporządkowania tego stanu rzeczy należy z aptek wydawać preparaty własnego wyrobu (PPTF.). Przykład: Piperazin, Syr. Kali sulfoguajacol., Syrup. Iodotanic. comp., Syrup. Kreosoti lact. comp. i t. p. Przy zapisywaniu przez lekarzy Jecorolu, Creosoloanu, Famel, Hemogen rozumie się loco, czyli Syrup. Jodotanic. comp., Syrup. Kreosoti lactici comp., T-ra ferri mangan. pept.

Jeżeli lekarz zapisuje specyfiki, surowice, organo-preparaty i leki w gotowych opakowaniach, znajdujące się w różnych wielkościach, bez oznaczenia tych wielkości, należy zawsze wydawać najmniejsze opakowanie.

Przy retaksacji zauważono, że mimo zapisania przez umówionego lekarza jakiegoś leku nieobjętego lekospisem z zaznaczeniem „na koszt pacjenta", apteki nieraz podają je w rachunkach. Pozycje te z reguły są wykreślane z rachunku.

III. Zarządzeniem Ministerstwa Opieki Społecznej z dn. 8. II. 1933 r. Nr. 2F 11/73/1 i okólnikiem Urzędu Wojewódzkiego z dn. 20. II. 1933 r. Nr. ZB. I-0/1/33 polecono, aby apteki w terminie najdalej rocznym uzupełniły bibliotekę apteczną księgozbiorem według wykazu załączonego do w. w. zarządzenia. Stwierdzono, że są apteki, które dotychczas bibliotek swych nie skompletowały. W związku z tym ostrzega się, iż w razie stwierdzenia na przyszłość w aptekach braku podręczników i pomocy naukowych, wymaganych przepisami, właściciele aptek lub odpowiedzialni ich kierownicy będą pociągani do odpowiedzialności. Równocześnie przypomina się o konieczności prenumerowania jednego przynajmniej czasopisma zawodowego oraz posiadanie kalendarza farmaceutycznego.

IV. W sprawie wydawania z aptek leków, przypomina się o następujących przepisach:

Przy wydawaniu lekarstw na recepty i udzielaniu zwykłych lub ustawowych opustów należy zawsze na sygnaturach podawać cenę przypadającą według taksy urzędowej przy równoczesnym podaniu ceny pobranej za lekarstwo.

Na każdej sygnaturze należy zawsze podawać oprócz kopii recepty: datę, nazwisko chorego i lekarza, sposób użycia i cenę.

Do środków przeznaczonych dla zastrzyków, przygotowanych w aptece lub znajdujących się w formie ampułek w oryginalnych opakowaniach należy zawsze dodawać sygnaturę koloru niebieskiego.

Na wszystkich receptach i sygnaturach winno być odnotowane: kto sporządzał lekarstwo i kto lekarstwo wydał.

Przy ekspedycji, t. zw. odręcznej leków na naczyniach i torebkach lub pudełkach winna być oznaczona firma apteki, nazwa wydawanych leków i pobrana cena. Konieczna jest zmiana etykiet przy ekspedycji odręcznej na naczyniach przynoszonych przez klientelę, przy tym ekspedycja winna odbywać się z zachowaniem warunków higieny i estetyki. Nie jest wskazane wydawanie maści w łubianych pudełeczkach.

V. W aptekach na widocznym miejscu winna znajdować się spluwaczka z płynem dezynfekcyjnym codzień zmienianym. Niedopuszczalne jest palenie tytoniu w izbie ekspedycyjnej przez personel jak i publiczność.

Inspektor Farmaceutyczny:
(—) Mgr. A. Marcinkowski.

VIII.

78.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁODZI

z dnia 22/II. 1938 r. Nr. I. Og. 16/19-38

o regulaminie porządkowym.

Regulamin porządkowy,

zatwierdzony postanowieniem Tymczasowego Prezydenta Miasta Nr. 1322/M. z dn. 7. II. 1938 r.

Na zasadzie §§ 14 i 21 Rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 26 maja 1931 roku U. W. 8/1 o urządzeniu i utrzymaniu rzeźni i targowisk (Łódzki Dziennik Wojewódzki Nr. 13, poz. 136) i § 13 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342 z roku 1928) Zarząd Miejski w Łodzi wydaje następujący regulamin.

§ 1.

Administracja Rzeźni Miejskiej Nr. 2 przeznacza do użytku osób, trudniących się ubojem zwierząt gospodarskich w tejże Rzeźni, dwa lokale, z których każdy przeznaczony jest na poczekalnię i miejsce do spożywania posiłków.

§ 2.

Jeden lokal przeznaczony jest na poczekalnię i miejsce spożywania posiłków dla rzeźników chrześcijan, a drugi — dla rzeźników żydów.

§ 3.

Zainteresowane osoby obowiązane są do ścisłego przestrzegania podziału lokali według właściwego ich przeznaczenia.

§ 4.

Każdy z poszczególnych lokali składa się z trzech izb, a mianowicie:

a) z kuchni, służącej do wyłącznego użytku dzierżawcy tej kuchni i obsługi tejże; wstęp do kuchni osobom postronnym jest wzbroniony;

b) z pomieszczenia dla czeladników i robotników, służącego do wyłącznego użytku robotników, zatrudnionych przy uboju zwierząt;

c) z pomieszczenia dla mistrzów rzeźniczych, służącego do wyłącznego użytku właścicieli zwierząt rzeźnych.

Interesanci, korzystający z lokali poczekalni i miejsc spożywania posiłków, obowiązani są korzystać z wyżej wymienionych izb, zgodnie z ich przeznaczeniem.

§ 5.

Poczekalnie i miejsca spożywania posiłków czynne są codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt ustawowych od godziny 7 do 17, w soboty zaś od 7 do 13. Podczas nocnych ubojów czynna będzie poczekalnia dla rzeźników żydów od godziny 0.30 do godziny 5.

Przebywanie w poczekalni i miejscach spożywania posiłków poza godzinami wymienionymi jest wzbronione.

§ 6.

Wzbronione jest:

a) zanieczyszczanie lokali poczekalni i miejsc spożywania posiłków, jak również prowadzących do nich korytarzy, klatek schodowych i t. p.;

b) robienie jakichkolwiek napisów, znaków, zacięć na ścianach, oknach, drzwiach it.p. oraz wszelkie niszczenie budynków, urządzeń i mebli lokali;

c) uprawianie w lokalach jakichkolwiek gier hazardowych;

d) przynoszenie i picie napojów alkoholowych oraz wchodzenie do lokali lub przebywanie w nich w stanie nietrzeźwym;

e) wchodzenie i przebywanie w lokalach w zanieczyszczonej odzieży i obuwiu;

f) przynoszenie i przetrzymywanie w lokalach produktów uboju;

g) hałaśliwe zachowywanie się, wywoływanie awantur, bójek i naruszanie spokoju publicznego;

h) usuwanie ze ścian i niszczenie ogłoszeń i obwieszczeń.

§ 7.

Winni naruszenia postanowień porządkowych niniejszego regulaminu będą karani w drodze administracyjnej grzywną do trzystu złotych lub aresztem do sześciu tygodni. Kary grzywny i aresztu mogą być wymierzane łącznie. Niezależnie od tego kierownik rzeźni uprawniony jest w wypadkach niecierpiących zwłoki do bezpośredniego stosowania wobec opornych środków przymusowych na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1938 roku o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342).

§ 8.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

Tymczasowy Prezydent Miasta:
w/z. (—) Kaz. Kozłowski
Tymcz. Wiceprezydent Miasta.

79.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁODZI

z dnia 18 lutego 1938 r. Nr. I. Og. 16/18-30.

o wyłożeniu do przeglądu listy płatników podatku od psów.

Zarząd Miejski w Łodzi zawiadamia, że zgodnie z postanowieniem § 9 statutu o poborze podatku od psów i przepisów wykonawczych do tego statutu, ogłoszonych w Dzienniku Zarządu Miejskiego w Łodzi Nr. 2 z 15 lutego 1938 r. i w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 4 z 1 marca 1938 r. lista płatników tego podatku ze wskazaniem ilości psów, podlegających opodatkowaniu i przypadających kwot podatkowych będzie wyłożona od dnia 1 marca do 31-go marca do przeglądu w biurze Wydziału Podatkowego Zarządu Miejskiego w Łodzi, ul. Zawadzka 1, II piętro, pok. 11.

Podatek jest płatny w 2 równych ratach półrocznych w kwietniu i listopadzie.

Płatnicy nabywający psy, podlegające opodatkowaniu po 1 kwietnia, a przed 30 czerwca winni pierwszą ratę podatku wpłacić w ciągu miesiąca po dniu nabycia.

W wypadku nabycia psa w drugim półroczu podatek wynoszący 50% stawki rocznej, płatny jest jednorazowo w ciągu miesiąca po dniu nabycia.

Dla ułatwienia wpłacenia podatku będą rozsyłane zawiadomienia płatnicze.

W razie nieotrzymania takiego zawiadomienia, płatnicy winni się zgłosić po nie do Wydziału Podatkowego Zarządu Miejskiego w terminie od dnia 1 do 15 kwietnia, względnie w ciągu miesiąca po nabyciu psa, jeśli to nastąpi po 1 kwietnia.

Odwołania przeciwko wymiarowi podatku należy wnosić do dnia 14 kwietnia 1938 roku, z wyjątkiem płatników nie umieszczonych w liście wyłożonej do przeglądu, którzy mają prawo odwołania się w przeciągu 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia płatniczego.

Tymczasowy Prezydent Miasta:
w/z. (—) Kaz. Kozłowski
Tymcz. Wiceprezydent Miasta.

80.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁODZI

z dnia 12 lutego 1938 r. Nr. I. Og. 16/12-30.

w sprawie statutu o podatku od psów.

Zarząd Miejski w Łodzi podaje do publicznej wiadomości Statut o podatku od psów na rzecz Gminy Miejskiej Łódź, zatwierdzony reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. S. F. 42/6/4 z dnia 28 stycznia 1938 r., zakomunikowanym pismem Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego L. SF. I. 4/14/37 z dnia 3 lutego 1938 roku, wprowadzony postanowieniem Tymczasowego Prezydenta Miasta Łodzi Nr. 485/R. z dnia 4 listopada 1937 r., z uwzględnieniem zaleconych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poprawek, przyjętych postanowieniem Nr. 524/R. z dnia 7 lutego 1938 r.

Tymczasowy Prezydent Miasta:
w/z. (—) Kaz. Kozłowski
Tymcz. Wiceprezydent Miasta.

STATUT

o podatku od psów na rzecz Gminy Miejskiej Łódź.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 roku nr 62, poz. 454) — pobiera się na rzecz Gminy Miejskiej Łódź podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, utrzymywane na terenie miasta Łodzi.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów.

Za posiadacza psa, utrzymywanego w mieszkaniu prywatnym, uważa się lokatora głównego, inną zaś osobę tylko w tym wypadku, gdy osoba ta posiada samodzielne źródło dochodowe.

Za posiadacza psa, utrzymywanego w innych lokalach, uważa się osobę fizyczną lub prawną, zajmującą dany lokal.

Za posiadacza psa, utrzymywanego do strzeżenia obiektów gospodarczych, uważa się właściciela względnie użytkownika tych obiektów.

§ 3.

Od podatku wolne są:

a) szczenięta, liczące mniej niż osiem tygodni, o ile przebywają łącznie z matką;

b) pierwszy pies łańcuchowy do pilnowania gospodarstwa, o ile trzymany jest w dzień na uwięzi poza obrębem lokali mieszkalnych przy specjalnej budzie lub innym niemieszkalnym pomieszczeniu;

c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych i samorządowych oraz należące do funkcjonariuszów wymienionych władz, o ile psy te są odpowiednio wykwalifikowane i utrzymywane wyłącznie dla celów służbowych;

d) psy, będące w posiadaniu osób, przebywających w m. Łodzi czasowo, jednak nie dłużej, niż cztery tygodnie, lub też przebywających w m. Łodzi czasowo dłużej, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku samorządowego, w którym podatek od psów jest wprowadzony;

e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie sprzedaży psów — o ile przedsiębiorstwo posiada odpowiednie świadectwo przemysłowe;

f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych, nie będących obywatelami Państwa Polskiego;

g) psy—przewodniki osób, dotkniętych kalectwem lub zupełnym niedołęstwem — nie więcej, niż jeden na jedną osobę.

Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia od opodatkowania.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie w zależności od strefy miasta, w której pies jest utrzymywany:

a) od pierwszego psa oraz od drugiego psa łańcuchowego:
w strefie pierwszej po zł 25.—
w strefie drugiej po zł 15.—
w strefie trzeciej po zł 8.—

b) od następnych psów:
w strefie pierwszej po zł 50.—
w strefie drugiej po zł 30.—
w strefie trzeciej po zł 16.—

Do pierwszej strefy podatkowej zalicza się teren, objęty ulicami:

Lutomierską od Zgierskiej do Stodolnianej, Stodolnianą, Zachodnią od Stodolnianej do Ogrodowej, Ogrodową od Zachodniej do Gdańskiej, Gdańską od Ogrodowej do Radwańskiej, Radwańską od Gdańskiej do Piotrkowskiej, Brzeźną, Sienkiewicza od Brzeźnej do Abramowskiego, Abramowskiego, Kilińskiego od Abramowskiego do Franciszkańskiej, Franciszkańską od Kilińskiego do Brzezińskiej, Brzezińską od Franciszkańskiej do Placu Kościelnego i Placem Kościelnym.

Drugą strefę stanowi dalszy teren miasta, otaczający strefę pierwszą i objęty ulicami:

Lotniczą, Limanowskiego od Lotniczej do Piwnej, Piwną, Drewnowską od Piwnej do Leśnej, granicą posesji fabrycznej i cmentarzy od Drewnowskiej do Ogrodowej, Ogrodową od tej granicy do Cmentarnej, Cmentarną od Ogrodowej do Jerzego, Jerzego, 11-go Listopada od Jerzego do generała Żeligowskiego, generała Żeligowskiego, św. Andrzeja od generała Żeligowskiego do Towarowej, Towarową od św. Andrzeja do Kątnej, Kątną od Towarowej do Wólczańskiej, Wólczańską od Kątnej do Pabianickiej, Pabianicką od Wólczańskiej do Leonarda, Leonarda, Rzgowską od Leonarda do Nowozarzewskiej, Nowozarzewską, Kilińskiego od Nowozarzewskiej do Emilii, Emilii od Kilińskiego do Przędzalnianej, Przędzalnianą od Emilii do Przejazdu, Przejazdem od Przędzalnianej do Zagajnikowej, Zagajnikową od Przejazdu do Pomorskiej, Trębacką od Pomorskiej do Źródłowej, Źródłową od Trębackiej do Chłodnej, Chłodną od Źródłowej do Marysińskiej, Marysińską od Chłodnej do Dworskiej, Dworską od Marysińskiej do Łagiewnickiej, Łagiewnicką od Dworskiej do Dolnej i Dolną.

Trzecią strefę stanowi teren, otaczający strefę drugą — do granic miasta.

Ulice, odcinki ulic i place graniczne należą po obu stronach do tej strefy, przy której wymieniono je wyżej jako granice.

§ 5.

Podatek płatny jest w 2 równych ratach półrocznych: w kwietniu i listopadzie.

Płatnicy, nabywający psy, podlegające opodatkowaniu, po 1 kwietnia, a przed 30 czerwca — winni pierwszą ratę podatku wpłacić w ciągu miesiąca po dniu nabycia.

W wypadku nabycia psa w drugim półroczu — podatek, wynoszący 50% stawki rocznej, płatny jest jednorazowo w ciągu miesiąca po dniu nabycia.

Zmiana strefy w ciągu roku podatkowego (§ 4 niniejszego statutu) nie wpływa na wymiar podatku.

§ 6.

Obowiązek podatkowy powstaje z dniem nabycia psa względnie osiągnięcia przez psa 8 tygodni — gaśnie z końcem roku, w którym nastąpiło pozbycie się psa.

Płatnicy, pozbywający się psów w ciągu pierwszego półrocza nie są obowiązani do uisz-

czenia drugiej raty podatku, o ile o pozbyciu powiadomią Wydział Podatkowy Zarządu Miejskiego w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 lipca danego roku podatkowego.

Rok podatkowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym.

§ 7.

Wymiar podatku uskutecznia Zarząd Miejski na podstawie danych, zebranych drogą urzędową lub zgłoszonych przez płatników w sposób, wskazany w Przepisach wykonawczych do statutu niniejszego.

Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo uskutecznienia wymiaru uzupełniającego, gdy wymiar pierwotny uskuteczniony został z winy płatnika w wysokości niewłaściwej.

§ 8.

Celem kontroli podatku właściciele i odpowiedzialni zarządzający nieruchomości obowiązani są:

a) dostarczyć Zarządowi Miejskiemu coroczny wykaz osób, które w dniu 1 stycznia posiadały psy na terenie ich nieruchomości;

b) powiadamiać Zarząd Miejski w ciągu miesiąca o każdym fakcie nabycia psa przez osoby w wykazie corocznym niewymienione oraz o powiększeniu się ilości psów u osób w wykazie wymienionych;

c) na indywidualne wezwania Zarządu Miejskiego udzielać informacyj o osobach posiadających psy na terenie ich nieruchomości;

d) wywiesić na widocznym miejscu dostarczony przez Zarząd Miejski wyciąg ze statutu niniejszego i przepisów wykonawczych.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w biurze Wydziału Podatkowego Zarządu Miejskiego listy płatników ze wskazaniem ilości psów, podlegających opodatkowaniu i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne ogłoszenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminów płatności podatku i środków prawnych.

Dla ułatwienia wpłacania podatku Zarząd Miejski roześle zawiadomienia płatnicze.

W razie nieotrzymania takiego zawiadomienia płatnicy winni zgłosić się po nie do Wydziału Podatkowego Zarządu Miejskiego w terminie od 1 do 15 kwietnia, względnie w ciągu miesiąca po nabyciu psa, jeśli to nastąpiło po 1 kwietnia.

§ 10.

Odwołania podlegają przepisom art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 roku nr 62, poz. 454).

§ 11.

Nieuiszczony we właściwym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 roku nr 8, poz. 88) oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. nr 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 roku o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. nr 62, poz. 580), zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dn. 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24), z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. nr 10, poz. 78) i z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. nr 43, poz. 340) — koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

Każda kwota wpłacona po terminie płatności dobrowolnie bądź w drodze przymusowej, zarachowana zostanie w części na podatek i w części na odsetki, przypadające od kwoty, zarachowanej na podatek .

§ 12.

Wykroczenia przeciwko przepisom statutu niniejszego oraz postanowieniom wydanych na jego podstawie Przepisów wykonawczych podlegają karze do wysokości zł 345,90, o ile nie będą mieć zastosowania przepisy art. art. 62—66 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Zarząd Miejski.

§ 14.

Statut niniejszy obowiązuje od dnia 1 stycznia 1938 roku po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim oraz Dzienniku Zarządu Miejskiego w Łodzi.

Od dnia 1 stycznia 1938 roku traci moc obowiązującą statut o podatku od psów na rzecz Kasy Miejskiej m. Łodzi, uchwalony przez Radę Miejską w dniu 21 marca 1929 roku.

———

81.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO w ŁODZI

z dnia 12 lutego 1938 r. nr Og. 16/II—38

o przepisach wykonawczych do statutu o podatku od psów.

Zarząd Miejski w Łodzi podaje do publicznej wiadomości, że Tymczasowy Prezydent miasta Łodzi postanowieniem nr 1195/M z dnia 20 października 1937 roku, działając na podstawie art. art. 72, 73 i 44 ustawy z dnia 23 marca 1933 roku o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. nr 35, poz. 294) w zastępstwie Magistratu zatwierdził w następującym brzmieniu Przepisy Wykonawcze do Statutu o podatku od psów na rzecz Gminy Miejskiej w Łodzi

Tymczasowy Prezydent Miasta:
w/z. (—) Kazimierz Kozłowski
Tymcz. Wiceprezydent Miasta.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do statutu o podatku od psów na rzecz Gminy Miejskiej Łódź z dnia 12 lutego 1938 roku.

Na zasadzie § 13 statutu o podatku od psów na rzecz Gminy Miejskiej Łódź z dnia 12 lutego 1938 roku Zarząd Miejski wydaje następujące przepisy wykonawcze:

do § 3 statutu:

1. Szczenięta, liczące mniej niż 8 tygodni, podlegają podatkowi z dniem, w którym nastąpiła zmiana pierwotnego posiadacza.

2. Funkcjonariusze władz państwowych i samorządowych, utrzymujący psy odpowiednio wykwalifikowane wyłącznie dla celów służbowych, winni to udowodnić Zarządowi Miejskiemu odpowiednim zaświadczeniem właściwych władz.

3. Posiadacze psów, przebywający w m. Łodzi czasowo, a opłacający od swych psów podatek na rzecz innego związku komunalnego, winni fakt ten udowodnić Zarządowi Miejskiemu.

do § 5 statutu:

4. Nowonabywcy psów winni wpłacać przypadający od nich podatek bez specjalnego wezwania ze strony Zarządu Miejskiego.

5. Płatnicy, którzy uiścili pierwszą ratę podatku, mogą na żądanie otrzymać bezpłatnie znaczek metalowy dla psów. Dla psów wolnych od podatku znaczki mogą być wydane za opłatą w wysokości po gr 50. Zaopatrzenie psa w znaczek nie zwalnia posiadacza od obowiązku ścisłego przestrzegania przepisów sanitarno-policyjnych.

do § 6 statutu:

6. Płatnicy, którzy o fakcie pozbycia się psa w pierwszym półroczu nie zawiadomią Zarządu Miejskiego do dnia 15 lipca — tracą prawo nieuiszczenia drugiej raty podatku za dany rok podatkowy.

do § 7 statutu:

7. Nowonabywcy psów obowiązani są w ciągu miesiąca od daty nabycia zawiadomić o tym Wydział Podatkowy Zarządu Miejskiego, podając dokładną datę nabycia oraz nazwisko, imię i adres poprzedniego posiadacza psa .

do § 8 statutu:

8. Coroczne wykazy posiadaczy psów winny być składane w Wydziale Podatkowym Zarządu Miejskiego między 1 a 15 stycznia na specjalnie w tym celu dostarczonych formularzach. W wypadku opóźnionego dostarczenia formularzy przez Wydział Podatkowy wypełnienie i złożenie winno nastąpić w specjalnie wskazanym terminie.

9. Za niezłożenie wykazu w terminie, za podanie w złożonym wykazie danych niezgodnych ze stanem faktycznym, za odmowę udzielenia informacyj na indywidualne wezwania oraz za niewywieszenie wyciągu ze statutu i przepisów wykonawczych — odpowiedzialność ponoszą właściciele lub zarządzający danej nieruchomości.

10. Przez indywidualne wezwania rozumie się również wezwania ustne, uskuteczniane przez specjalnie delegowanych do zbierania informacyj pracowników Zarządu Miejskiego.

do § 9 statutu:

11. Listy płatników podatku od psów wykłada się do publicznego przeglądu w czasie od dnia 1 do 31 marca każdego roku. Niezależnie od tego osoby zainteresowane mogą w każdym czasie zasięgać w Wydziale Podatkowym Zarządu Miejskiego informacyj w sprawie opodatkowania psów.

do § 10 statutu:

12. Zawiadomienie o wymiarze podatku uważa się za dokonane w ostatnim dniu wyłożenia listy płatników do publicznego przeglądu. Odwołania przeciwko wymiarowi mogą być składane w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następnego po ostatnim dniu wyłożenia listy płatników.

13. Dla płatników, nie wykazanych w liście, wyłożonej do przeglądu, obowiązuje faktyczny termin doręczenia zawiadomienia płatniczego.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie równocześnie ze statutem o podatku na rzecz Gminy Miejskiej Łódź i podlegają ogłoszeniu w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim oraz Dzienniku Zarządu Miejskiego w Łodzi.

82.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO w SIERADZU

z dnia 14 lutego 1938 roku L. Bud. 4/1

o wyłożeniu uchwalonego planu zabudowania do powszechnego przeglądu.

Na podstawie art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405) Wydział Powiatowy w Sieradzu podaje do publicznej wiadomości, że sporządzony w myśl ogłoszenia z dnia 2 kwietnia 1936 roku umieszczonego w Nr. 78 Monitora Polskiego szczegółowy plan zabudowania części majątku Karsznice, położonego w gminie Zd.-Wola, powiatu sieradzkiego, należącego do Teodozjusza Wierzchleyskiego, obejmującego obszar 127 ha 9687 m.^{2} w granicach: z północy — grunty wsi Karsznice i grunty P. K. P., z wschodu — grunty wsi Karsznice i wsi Marzenin, z południa — grunty kol. Swędzieniejewice i maj. Swędzieniejewice, z zachodu — maj. Swędzieniejewice, w dniu 18 stycznia 1938 roku został uchwalony przez Wydział Powiatowy i będzie wyłożony do publicznego przeglądu na okres czterech tygodni w referacie budowlanym Wydziału Powiatowego w Sieradzu, ul. Warcka Nr. 14, tj. od dnia 1 marca 1938 do 30 marca 1938 r. w godzinach od 10 do 12 codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Po upływie powyższego okresu, tj. od dnia 31 marca 1938 r. do dnia 14 kwietnia 1938 r. interesowani mogą wnosić przeciw temu planowi zarzuty na ręce Przewodniczącego Wydziału Powiatowego w Sieradzu.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) Mgr. K. Łazarski
Starosta Powiatowy.

83.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO w ŁODZI

z dnia 15 lutego 1938 roku L. Bd. 139/37/38

o przystąpieniu do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania części wsi Teofilów, gminy Radogoszcz, powiatu łódzkiego.

Wydział Powiatowy w myśl art. 21 lit. „d“ rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16. II. 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu zmienionym ustawą z dnia 14. VII. 1936 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 56, poz. 405) podaje zgodnie z art. 25 cytowanego rozporządzenia do publicznej wiadomości o przystąpieniu do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania według art. 9 lit. „c“ i „d“ cytowanego rozporządzenia, a czyniącego zadość art. 11 powyższego rozporządzenia, obejmującego część wsi Teofilów gminy Radogoszcz, powiatu łódzkiego o powierzchni 5 ha 9.179 m^2, graniczącego od południa z szosą Łódź—Aleksandrów, od północy z ulicą Wersalską, od wschodu z rozparcelowanymi gruntami Henryka Klinka, od zachodu z gruntami majątku Kały AB.

Z treścią mającego być sporządzonym projektu szczegółowego planu zabudowania części wsi Teofilów, zainteresowani mogą zaznajamiać się w Wydziale Powiatowym — Oddział Budowlano-Regulacyjny, Łódź, ul. Piotrkowska Nr. 91, w okresie od dnia 10 marca 1938 r. do dnia 24-go marca 1938 r. w godzinach od 10—13 codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt. W okresie od dnia 25 marca 1938 r. do dnia 10 kwietnia 1938 roku zainteresowani mogą zgłaszać wnioski, dotyczące wymienionego wyżej szczegółowego planu zabudowania.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) Fr. Denys
Kierownik Starostwa.

Dział nieurzędowy.

Konin, dnia 17 lutego 1938 r.
Nr 226/38.

OGŁOSZENIE.

Państwowy Zarząd Wodny w Koninie, na podstawie zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu z dn. 7. II. 1938 r. Nr. KW. III-1-2/2 1938 roku, ogłasza niniejszym przetarg na dostawę materiałów faszynowych do regulacji rzeki Warty, na następujących warunkach:

Zapotrzebowanie faszyny lasowej wynosi 26.000 m^3 oraz 260.000 sztuk kołków faszynowych.

Wymienione ilości mają być dostarczone na brzeg rzeki Warty w punktach wskazanych przez Państwowy Zarząd Wodny w Koninie, do następujących miejscowości i w podanych ilościach:

km 55 (pod Koninem) — 20.000 m^3 fasz. las. i 200.000 kołków.

km 59 (pod Morzysławiem) — 4.000 m^3 fasz. las. i 40.000 kołków,

km. 0 (ujście Prosny pod Pyzdrami) — 2.000 m^3 fasz. las. i 20.000 kołków.

Jakość faszyny i kołków, materiał z jakiego mają być wyrobione, sposób wiązania, zestawienia i odbioru opisany jest w „Szczegółowych warunkach dostawy materiałów faszynowych do robót wodnych i regulacyjnych“, zatwier-

dzonych rozp. Ministra Komunikacji z dnia 20 lutego 1937 r. Nr. Z-I-21/11/37. Oferować można dostawę całej ilości materiałów faszynowych lub ich część, na wszystkie place wskazane przez Państwowy Zarząd Wodny w Koninie, lub też na jeden z nich. Dostawa może być rozpoczęta natychmiast po podpisaniu umowy i ukończona ma być w całości do dnia 1-go czerwca 1938 r. Oferty należy składać w kancelarii Państwowego Zarządu Wodnego w Koninie do dnia 5 marca 1938 r. Otwarcie ofert nastąpi dnia 5 marca 1938 r. o godz. 12 przez Komisję Przetargową. Do oferty winien być dołączony dowód złożenia wadium, w wysokości 5% ceny oferowanej, w formie przewidzianej w okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 15. V. 1937 r. Nr. 250 (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Komunikacji z dnia 17. XI. 1937 r. Nr. 54). Wadia w gotówce winny być wpłacone do Kasy Skarbowej w Koninie, zaś papiery wartościowe dołączone do ofert. Złożona oferta obowiązuje oferenta, pod rygorem utraty wadium, do chwili zatwierdzenia wniosków Komisji przetargowej przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu. Składanie ofert, ich zamiana i cofnięcie jest dopuszczalne przed terminem rozpoczęcia przetargu. Komisji przetargowej służy prawo wyboru dostawcy, bez względu na cenę. Oferta powinna zawierać:

1) Imię i nazwisko oraz dokładny adres oferenta i datę sporządzenia oferty.

2) Oświadczenie, że oferent zapoznał się ze wskazanymi w wezwaniu do składania ofert, warunkami dostawy materiałów faszynowych, ustalonymi przez Ministerstwo Komunikacji z dnia 20. II 1937 r. Nr. Z-I-21/11/37.

3) Wyszczególnienie cen i sum w cyfrach i wyrazach, jako też wskazanie cen jednostkowych materiałów faszynowych.

4) Oświadczenie, że oferent uważa się za związanego z ofertą do terminu ważności oferty, wskazanego w wezwaniu do składania ofert, pod rygorem utraty wadium i że pod tymże rygorem zobowiązuje się, w razie utrzymania się przy przetargu, podpisać umowę oraz złożyć zabezpieczenie należytego jej wykonania.

5) Ilość oferowanego materiału.

6) Miejsce dostawy.

7) Oświadczenie, że godzi się na ewentualne zwiększenie lub zmniejszenie oferowanej ilości materiału do 50%, gdyby zwiększenie lub zmniejszenie kredytów tego wymagało, bez żądania odszkodowania z tego tytułu.

8) Dowód złożenia wadium.

Ofertę należy napisać jednym ciągiem, nie zostawiając miejsc niewypełnionych. Wyskrobywania i poprawki w ofertach są niedopuszczalne. Ofertę zaopatruje się na końcu własnoręcznym podpisem. Oferty należy składać w zalakowanych i nieprzejrzystych kopertach. Na kopertach należy umieścić napis: „Oferta przetargowa na dostawę materiałów faszynowych P. Z. W.". W razie przysłania oferty pocztą, należy kopertę z ofertą włożyć do drugiej koperty, opatrzonej adresem Państwowego Zarządu Wodnego w Koninie. Na kopertach nie należy umieszczać ani nazwiska ani adresu nadawcy. Państwowy Zarząd Wodny w Koninie zastrzega sobie prawo przeprowadzenia dodatkowego przetargu ustnego, w wypadku przewidzianym w p. 2 § 29 rozp. Rady Ministrów z dnia 29. I. 1937 r. (Dz U. R. P. Nr. 13, poz. 92). Wynik przetargu i wnioski Komisji przetargowej podlegają zatwierdzeniu przez Urząd Wojewódzki — Wydział Komunikacyjno-Budowlany w Poznaniu. W ciągu 3-ch dni, licząc od dnia powzięcia decyzji i przyjęciu oferty, Państwowy Zarząd Wodny w Koninie zawiadomi oferenta o wyborze jego oferty, wzywając go równocześnie do stawienia się w oznaczonym czasie i miejscu do podpisania umowy. Termin spisania i podpisania umowy nie może przekraczać 28 dni, licząc od daty doręczenia wezwania. Oferenci, którzy nie utrzymają się przy przetargu, zostaną zawiadomieni i wadia zostaną im zwrócone.

Wszelkich bliższych informacyj, związanych z niniejszym ogłoszeniem, udziela Państwowy Zarząd Wodny w Koninie codziennie, w godzinach od 10-ej do 13-ej.

Kierownik Zarządu:
(—) Inż. Wł. Dunin.

WYCIĄG

ze statutu Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Tureckiego w Turku,

uchwalonego przez Radę Powiatową w Turku w dniu 13 sierpnia 1937 roku, zatwierdzonego decyzją Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie z dnia 18 listopada 1937 r. Nr. 38/S/37 w związku z przepisami art. 7 i 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 95, poz. 860) oraz na podstawie § 4 ustęp (1) punkt 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 roku, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o Związkach Komunalnych Kas Oszczędności (Dz. Ust. R. P. 56, poz. 410) w brzmieniu ustalonym w § 52 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 16 marca, 1937 r. o K. K. O. (Dz. Ust. R. P. Nr 25 poz. 173).

Na oryginale decyzji Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie, zatwierdzającej statut, figurują podpisy: Prezesa Związku, Zygmunta Chudzyńskiego i Dyrektora Związku, Józefa Rożkowskiego.

I. ORGANIZACJA KASY.

A.

Firma, siedziba, terytorialny zakres działania, cel Kasy, odpowiedzialność związku założycielskiego za zobowiązania Kasy oraz przepisy ogólne.

§ 1 ust. 1.

Statutem niniejszym rządzi się Komunalna Kasa Oszczędności powiatu tureckiego w Turku, założona pod powyższą firmą przez Turecki Powiatowy Związek Samorządowy w Turku w roku 1928, a działająca do dnia wejścia w życie statutu niniejszego pod tą samą nazwą na zasadzie statutu zatwierdzonego przez Wojewodę Łódzkiego, dnia 17 stycznia 1929 roku za L. III. 1459, a opublikowanego w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 1 września 1929 roku Nr. 18.

§ 3.

Terytorialny zakres działania Kasy Oszczędności obejmuje, jeżeli chodzi o obowiązek przyjmowania wkładów oszczędnościowych, obszar Tureckiego Powiatowego Związku Samorządowego oraz obszar, na którym działają oddziały lub zbiornice Kasy.

§ 5.

Siedzibą Kasy jest miasto Turek.

§ 6.

Kasa używa pieczęci owalnej, zawierającej herb Tureckiego Powiatowego Związku Samorządowego.

W otoku herbu mieści się nazwa Kasy, ustalona w § 1 statutu niniejszego.

Do czasu ustalenia herbu Tureckiego Powiatowego Związku Samorządowego Kasa używa pieczęci bez herbu.

§ 7.

Zadaniem Kasy jest rozwijanie w najszerszych warstwach ludności zmysłu oszczędnościowego, ułatwianie gromadzenia oszczędności, gospodarowanie nimi w sposób zapewniający całkowicie bezpieczeństwo złożonego kapitału i słuszne odsetki, oraz popieranie produkcji przez udzielanie kredytu najszerszym warstwom społecznym.

§ 8.

Turecki Powiatowy Związek Samorządowy, jako Związek założycielski Kasy, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność jako poręczyciel za wszelkie zobowiązania Kasy.

§ 9.

Kapitał zakładowy Kasy wynosi 70.000 złotych.

§ 10.

Ogłoszenia Kasy powinny być wywieszane na widok publiczny przez co najmniej 14 dni w lokalu Kasy, jej oddziałów, zbiornic, kantorów wymiany i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz w lokalu urzędowym Tureckiego Powiatowego Związku Samorządowego.

B.

Organa Kasy i ich kompetencje.

§ 13.

Organami Kasy są:
1) Rada Kasy jako organ stanowiący,
2) Dyrekcja Kasy jako organ zarządzający i wykonawczy,
3) Komisja Rewizyjna jako organ kontrolujący.

Rada Kasy.

§ 14 ust. 1.

Rada Kasy jest ciałem kolegialnym, składającym się z przewodniczącego i sześciu członków wybieranych na lat 3 przez Radę Powiatową. Równocześnie z wyborem członków Rady Rada Powiatowa wybiera na okres 3-letni po jednym zastępcy każdego członka Rady.

Dyrekcja Kasy.

§ 20 ustępy: 1, 2, 3 i 4.

Dyrekcja Kasy jest organem kolegialnym, składającym się z trzech członków.

W skład Dyrekcji wchodzi dyrektor zarządzający, jego zastępca oraz jeden członek Dyrekcji.

Dyrektor zarządzający i jego zastępca powinni być stale zatrudnieni w Kasie i posiadać kwalifikacje przewidziane w § 10 ust. (2) rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 16 marca 1937 roku, o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 173).

Dyrektora zarządzającego, jego zastępcę oraz członka Dyrekcji powołuje i odwołuje Rada Kasy. Wybór i odwołanie Dyrektora zarządzającego podlega zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

§ 22.

Dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich oraz pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania w imieniu Kasy, powinny być zaopatrzone pieczęcią Kasy i podpisane przez dwie osoby, wchodzące w skład Dyrekcji lub przez osoby, upoważnione do podpisywania za Kasę; koniecznym jest jednak zawsze podpis dyrektora zarządzającego lub podpis jego zastępcy w przypadkach, określonych w § 21 ust. 3 statutu niniejszego.

Komisja Rewizyjna.

§ 24, ust. 1 i 2.

Turecki Powiatowy Związek Samorządowy sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegialnym, składającym się z pięciu członków oraz

z trzech zastępców, wybieranych przez Radę Powiatową na jeden rok spośród lub spoza grona osób, wchodzących w skład organów ustrojowych Tureckiego Powiatowego Związku Samorządowego.

II. ZAKRES DZIAŁANIA KASY OSZCZĘDNOŚCI.

§ 32.

Kasa uprawniona jest do wykonywania tylko tych czynności, które wymienione są w statucie niniejszym lub na które uzyskała zezwolenie Ministra Skarbu.

§ 33.

Do zakresu czynności Kasy należy:

1) przyjmowanie — w ramach przepisów zawartych w §§ 38—54 statutu niniejszego — na książeczki oszczędnościowe terminowych i bezterminowych wkładów oszczędnościowych;

2) przyjmowanie na imienne książeczki wkładkowe lokat, w szczególności lokat instytucyj finansowych i ubezpieczeniowych;

3) otwieranie i prowadzenie rachunków bieżących o saldach kredytowych;

4) udzielanie pożyczek za zabezpieczeniem hipotecznym;

5) udzielanie pożyczek wekslowych i na skrypty dłużne z podpisami na wekslu lub skrypcie co najmniej trzech osób majątkowo odpowiedzialnych, przy czym warunek ten nie dotyczy pożyczek udzielanych osobom prawa publicznego;

6) udzielanie pożyczek pod zastaw:

a) książeczek oszczędnościowych, wystawionych przez komunalne kasy oszczędności Pocztową Kasę Oszczędności, banki państwowe i komunalne i Galicyjską Kasę Oszczędności;

b) papierów wartościowych posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) i akcji Banku Polskiego do wysokości 75% wartości giełdowej lub targowej, nie wyżej jednak ich wartości imiennej;

7) udzielanie kredytów w rachunkach bieżących, zabezpieczonych hipotecznie, papierami wartościowymi, bądź też w inny sposób, ustalony w regulaminie, o którym mowa w § 37 statutu;

8) dyskontowanie weksli posiadających charakter krótkoterminowy i pochodzących z obrotu gospodarczego oraz zaopatrzonych co najmniej w dwa podpisy osób odpowiedzialnych majątkowo;

9) dyskontowanie, nie wcześniej jak na sześć miesięcy przed terminem płatności, wypowiedzianych lub wylosowanych papierów procentowych wymienionych wyżej w p. 6 § niniejszego, oraz kuponów od tych papierów;

10) załatwianie na zlecenie i rachunek osób trzecich inkasa weksli i innych dokumentów;

11) kupno i sprzedaż na rachunek osób trzecich papierów wartościowych, przy czym kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów wartościowych;

12) kupno i sprzedaż na rachunek własny papierów o stałym oprocentowaniu, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) akcyj Banku Polskiego oraz akcyj i udziałów banków komunalnych;

13) redyskontowanie posiadanych przez Kasę weksli w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych oraz w Banku Polskim;

14) zastawianie własnych papierów wartościowych i własnych wierzytelności hipotecznych;

15) zaciąganie pożyczek po uzyskaniu zezwolenia Władzy Nadzorczej;

16) umieszczanie wolnej gotówki:

a) w bankach państwowych i komunalnych, w Banku Polskim, w Pocztowej Kasie Oszczędności, tudzież w Galicyjskiej Kasie Oszczędności oraz w komunalnych kasach oszczędności za zgodą Związku Kas Oszczędności;

b) w biletach i bonach skarbowych oraz w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

17) nabywanie i budowanie nieruchomości za zezwoleniem Władzy Nadzorczej dla własnego użytku z funduszu zasobowego i o szczególnym przeznaczeniu oraz z funduszu emerytalnego;

18) nabywanie nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym w poszukiwaniu pretensyj Kasy oraz sprzedaż tych nieruchomości;

19) dokonywanie przekazów i przelewów krajowych oraz wystawianie przekazów i akredytyw na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów;

20) przyjmowanie na przechowanie papierów wartościowych i innych walorów;

21) wynajmowanie schowków w skarbcu lub w szafach bezpieczeństwa;

22) nabywanie wierzytelności hipotecznych, zabezpieczonych w sposób określony w § 34 statutu niniejszego oraz pozbywanie własnych wierzytelności hipotecznych

III. MAJĄTEK I FUNDUSZE KASY.

§ 55.

Majątek Kasy stanowią wszystkie należące do niej, jako osoby prawnej, nieruchomości, ruchomości oraz fundusze i prawa.

Majątek Kasy tworzy całość odrębną od majątku Tureckiego Powiatowego Związku Samorządowego i jest osobno administrowany.

VII. WŁADZA NADZORCZA.

§ 71, ust. 1 i 2.

Nadzór państwowy nad Kasą sprawuje Minister Skarbu działający w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

W granicach zleconych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1936 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o Związkach Komunalnych Kas Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 410) bezpośredni nadzór nad Kasą sprawuje Związek Kas Oszczędności.

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Kaliszu, rew. III. Zygmunt Kostro, mający kancelarię swoją w Kaliszu, przy ul. Pułaskiego 13, na zasadzie art. 1146 U. P. C., obwieszcza, że w **dniu 3-go czerwca 1938 roku od godz. 10-ej** w sali Wydz. Cyw. Sądu Okręg. w Kaliszu sprzedawane będą dwie nieruchomości, a mianowicie: 1) nieruchomości położone we wsi Pólko, gm. Tyniec, pochodząca ze składu „folwark Tyniec Nr. 28“ pow. kaliskiego, zawierająca ogólnej przestrzeni 2 ha 2394 metr. kw., czyli 4 mórg, czyli 2 dziesięciny 120 sążni. Na nieruchomości znajdują się zabudowania: a) dom mieszkalny, budowany z 3 bali, otynkowany, kryty słomą, b) obora murowana z cegły, kryta dachówką, c) stodoła z bali, kryta słomą i ustęp z desek, kryty papą. Poza tym na nieruchomości znajduje się studnia z kręgów cementowych i ogród warzywny, w którym znajduje się 59 okien inspektowych i 3 drzewa owocowe. Nieruchomość jest otoczona częściowo sztachetami drewnianymi. Na powyższej osadzie ciążą długi w sumie 5023 fr. szwajc., kaucją na 503 fr. szwajc. i zabezpieczenie na zł. 4.472 w złocie, 2) nieruchomość położona we wsi Pólko A., gm. Tyniec, pow. kaliskiego, pochodząca z majątku ziemskiego „Pólko A.“, oznacz. Nr. 1, zawierająca przestrzeni 615 sążni, czyli 150 pr. lub 2799 mtr. ziemi, stanowiąca łąkę — bez zabudowań. W dz. III. wyk. hip. pod poz. 6 zapisano, że przez drogę do łąki służy prawo przejścia, przejazdu i przepędzania bydła dla właścicieli majątku Pólko A i Pólko B. Nieruchomość we wsi Pólko A., gm. Tyniec jest obciążona długiem w sumie zł. 4.472 i podatkami na zł. 223.06, obie nieruchomości posiadają księgi hipoteczne, przechowujące się w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu. Prawo obu własności zapisane jest czystym wpisem na imię Mikołaja i Antoniny małż. Szymczak. Nieruchomości w zastawie ani dzierżawie nie znajdują się i oddalone są od pow. m. Kalisza o 3 klm. i sprzedane zostaną na żądanie Marcina i Marii małż. Kasprzak.

Nieruchomość 1-sza została oszacowana na zł. 16.000 i 2-ga na zł. 1250, lecz licytację, będącą w drugim terminie rozpoczyna się od 2/3 sumy szacunkowej, t. j. **dla 1-szej nieruch. od złotych 10.666.67 i dla 2-ej od złotych 833.33,** przyczym do przetargu dopuszczone będą osoby, które złożą vadium w kwocie 10% sumy szacunkowej to jest dla 1-szej nieruch. zł. 1.600 i dla 2-iej nieruchomości zł. 125.

Akta tyczące się sprzedaży mogą być przeglądane w kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Kaliszu.

Kalisz, dnia 12 lutego 1938 r.

Nr. III. Km. 965/37.

Komornik:

(—) Z. Kostro.

Nr. Co. 13/37 r.

OGŁOSZENIE.

W sprawie przymusowego wykupu części nieruchomości Nowa Wieś Cienińska pod nazwą „Kolonia Zacisze“, położonej w gminie Kazimierz Biskupi, pow. koniński, zapisanej na rzecz adwokata Stefana Dembińskiego w Poznaniu — Urząd Wojewódzki w Łodzi złożył do depozytu pierwszą ratę tymczasowo obliczonego wynagrodzenia za przymusowo wykupioną część nieruchomości i to:

a) w gotówce zł. 4.828,50; b) w obligacjach 3% Państwowej Renty Ziemskiej z kuponami płatnymi 1. VI. 1937 r. zł. 18.900.— oraz drugą ratę (resztę): a) w gotówce zł. 1,293.45; w obligacjach 3% Państwowej Renty Ziemskiej z kuponami płatnymi 1. XII. 1937 r. zł. 6.300.—.

W myśl art. 10 rozp. Prez. R. P. z dnia 28. XII. 1927 r. (Dz. U. R. P. r. 1928, poz. 22) wzywa się wszystkich uprawnionych do zaspokojenia swych roszczeń z tego wynagrodzenia, przy czym termin do podziału tegoż wynagrodzenia wyznacza się **na dzień 13 kwietnia 1938 roku godzina 13** w sali tutejszego Sądu.

Wierzyciele szukający zaspokojenia z wynagrodzenia roszczeń w hipotece nieujawnionych, winni się zgłosić najpóźniej w terminie wyżej oznaczonym pod rygorem, że w razie niezgłoszenia rozdział wynagrodzenia nastąpi wedle stanu ujawnionego w hipotece z pominięciem innych roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznym stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleźć będą mogły zaspokojenie tylko z reszty wynagrodzenia, jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych.

Sąd Grodzki:

(— F. Sobczyński.

Kleczew, dnia 14 lutego 1938 roku.

zl. 3838/V.

SPRAWOZDANIE.

ze zbiórki Komitetu Budowy Kaplicy Świętej Teresy we wsi Wola Niechcicka Nowa, gminy Rozprza, powiatu piotrkowskiego.

Komitet Budowy Kaplicy podaje do publicznej wiadomości sprawozdanie:

I. Przychód ze sprzedaży cegiełek na budowę Kaplicy, oraz ze złożonych dobrowolnych ofiar — ofiarodawców za okres czasu od dnia 1 lutego 1937 roku do dnia 25 stycznia 1938 r. wyniósł ogólną sumę złotych: 2654.50 gr.

II. Z tej sumy rozchodowano: na zakup wapna, — na plany budowy, — na zakup drzewa budulcowego — na litografowanie cegiełek, — na zakup cegły, — za przetarcie drzewa, na roboty przy rozpoczętej budowie — na kamienie pod fundamenty lasowanie wapna i t. p. Ogółem rozchód wyniósł: zł. 2653.80 gr.

W kasie pozostaje: zł. 0.70 gr.

OGŁOSZENIA DROBNE

Augustyniak Józef, ze wsi Wierzbie, zgubił dowód osobisty. 536-1-1

Adryszek Józef, rocznik 1909, Jeziorsko, pow. tureckiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kaliszu. 587-1-1

Ajdelman Abram Lajb, Lutomierska 34, zgubił dowód osobisty z poświadczeniem obywatelstwa polskiego, wydane w Łodzi. 2553-1-1

Bauer Cezary, rocznik 1907, z Radogoszcza, zgubił kartę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Bergier Cylka, Łódź, Łowżyńska 20/22, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2561-1-1

Busse Rudolf, Łódź, Wólczańska 247/9, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2566-1-1

Brodowicz Władysław, syn Franciszka, rocznik 1892, w Andrzejowie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Baum Izrael, Łęczyca, Więzienna Nr. 19, zgubił klauzulę wykonalności ze sądu Grodzkiego w Łęczycy za Nr. A 1577/32 z dnia 12-go listopada 1932, wraz ze załączonym czekiem przeciwko Zacheuszowi Wojciechowskiemu o zł. 500 z % i kosztami. 2540-3-2

Biskup Stanisław, wieś Kowale, gm. Praszka, pow. wieluńskiego zgubił dowód osobisty, Nr. Ob. 2/36, wydany przez gminę Praszka. 589-1-1

Białer Mojsze Binem, rocznik 1917, syn Szaja-Bera, zamieszkały Brzeziny k/Łodzi, zgubił dowód osobisty i metrykę urodzenia, wydane w Brzezinach. 2599-1-1

Chabański Chaim Majer, Łęczyca, Poznańska 20, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Łęczycy, za Nr. A. P. H. 5180/II Nr. rej. 1288. 2270-3-3

Ciszek Jakób, zamieszkały w Sulejowie, ul. Konecka, zgubił rewolwer systemu browning FN cal. 7.65, Nr. 399785. 557-3-1

Domaniewski Konrad, wł. folwarku Zapole, gm. Brzeźnio, pow. Sieradzki, skradziono kartę łowiecką Nr. 53183, pozwolenie na broń Nr. B A 14/17/D wydane dnia 23/VI 1937 roku przez Starostwo Powiatowe Sieradzkie i dowód osobisty. 533-1-1

Firma N. Fuks i Synowie, w Łodzi, Drewnowska 7, zginął znak rejestracyjny samochodu Nr. A 45558. 2529-3-2

Firma Perla i Francus w Kaliszu, P. O. W. 19, zginął tylny numer rejestracyjny samochodu Nr. 45696 2536-3-2

Frajnd Rachmil, syn Abrama Icka, zamieszkały, Zelow, Kilińskiego 4, zgubił dowód osobisty, wydany w Zelowie. 2592-1

Fijałkowski Bolesław, rocznik 1900, syn Bolesława, Łódź, Niemcewicza 13 zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Tomaszowie-Mazowieckim. 2577-1-1

Gerhard Fogiel, rocznik 1913, zamieszkały w Skrzynce gm. Ostrowite, pow. konińskiego, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Inowrocławiu. 583-1-1

Główny Zarząd Dóbr, Lasów i Gospodarstw Rybnych Pytowiec, wł. Jan Zaremba, poczta Kamińsk, zgubił dowód tożsamości samochodu osobowego, marki „Buick" Nr. rejestr. ŁD Nr. 80661, wydany w Radomsku. 2600-1-1

Gapys Stanisław, zgubił świadectwo ukończenia Szkoły Powszechnej Nr. 11, w Łodzi. 2567-1-1

Gozdek Franciszek, zamieszkały w Piotrkowie, ul. Limanowskiego 37, rocznik 1899, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie. 368-3-3

Gowalewski Juliusz, rocznik 1909, syn Romana, Łódź, Pogonowskiego 31, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2596-1-1

Gawroński Józef, zamieszkały we wsi Kamocin gm. Szydłów, pow. Piotrkowskiego, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Piotrkowie z 1936 r. za Nr. APH. 4 35 529-1-1

Goldberg Lajb, rocznik 1907, syn Jankla, zamieszkały w Łodzi, Targowa 67, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2572-1-1

Grzybowicz Roman, rocznik 1912, syn Jana, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi 2568-1-1

Guziński Kazimierz, zgubił legitymację P. F. P. Pracy w Łodzi, Nr 1516/37. 2583-1-1

Graczyk Ignacy, Zgierz, Sienkiewicza 53, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną w Brzezinach, oraz 2 blanco weksle po złotych 500. 2582-3-1

Hendeles Benjamin, rocznik 1913, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane przez P. K. U. Kalisz. zł. 295-1-1

Hojka Tomasz, syn Stanisława, rocznik 1910, wieś Kaszewice, gm. Kluki, zgubił książeczkę wojskową, i dowód osobisty, wydany w Piotrkowie. 569-1-1

Jaszczura Józef, rocznik 1908, Kościelnica, gm Orzeszków zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kaliszu. 484-3-3

Jabłoński Szmul, w Pajęcznie, zgubił znak rejestracyjny samochodu Nr. A. 45426. 2345-3-3

Jan Franciszek, rocznik 1906, Racławice, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kaliszu. 598-1-1

Judalewicz Wolf, Brzeziny, zgubił dowód osobisty, wydany w Brzezinach. 2559-1-1

Jabłoński Leopold, rocznik 1904, Kaliska 28, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Łodzi. 2569-1-1

Jasiński Józef Łódź, Pomorska 117, zgubił świadectwo szkolne Szkoły Powszechnej. 2562-1-1

Janowski Jankiel Aron, syn Józefa, rocznik 1901, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2542-1-1

Kotok Janusz, zgubił legitymację szkolną, wydaną przez szkołę I. Kacenelsona. F. 1-1

Kończak Józefa, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Kuźnica Grabowska. 594-1-1

Kryska Stanisław, syn Józefa, rocznik 1901, Łódź, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2595-1-1

Kempiński Michał, syn Icka Majera i Anny, zamieszkały Łódź, Gdańska 92, zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi. 2601-1-1

Karolak Ignacy, zamieszkały we wsi Borowiec, gm. Rogóźnia, zgubił świadectwo i książeczkę czeladniczą, wydane przez Izbę Rzemieślniczą w Łodzi. 2338-3-3

Krupa Józef, zamieszkały w Brzezinach, pow. Wieluński zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminny Praszka 524-3-2

Kaliski S. M. w Koninie, zgubił odpis, wyciągu koncesji Nr. 120 na przewóz towarów samochodami Nr. A 45277 i Nr. A 45289. 2503-3-2

Kotek Mordka, rocznik 1907, syn Icka w Sieradzu, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Sieradzu. 563-1-1

Kucharek Józef, zgubił zaświadczenie wojskowe, kat. E wydane w Wieluniu. 566-1-1

Krówka Franciszek, rocznik 1891, syn Stanisława, zamieszkały w Złoczewie k/Sieradza, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie Trybunalskim. 538-1-1

Kowalewski Adam, Zduńska-Wola, zgubił tylny znak rejestracyjny samochodu T. 45.451. 2586-3-1

Kiciński Franciszek, zamieszkały w Łodzi, przy ulicy Radwańskiej 10, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2558-1-1

Kowalski Czesław Marian, rocznik 1912, w Kazimierzu-Biskupim, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2563-1-1

Kaiser Anita, zgubiła legitymację szkolną, wydaną przez Prywatną Szkołę Powszechną A. Rothert w Łodzi, za Nr. 79. 2554-1-1

Kowalski Michał, rocznik 1891, syn Aleksandra, Łódź, Racławicka 35, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Kujawowiczowi Stanisławowi, rocznik 1907, Łódź, Tokarzewskiego 38, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Włocławku. bezpł. 1-1

Kabat Zygmunt, rocznik 1912, syn Teofila, Łódź, Gnieźnińska 18, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2578-1-1

Kuperwaser Chana, Zgierz, ul. Limanowskiego 5, zgubiła dowód osobisty, wydany w Zgierzu. 2546-1-1

Konówna Regina, w Łodzi, zgubiła legitymację szkolną, wydaną przez Gimnazjum 221. 2547-1-1

Landau Wolf, syn Joska, rocznik 1897, Uniejów, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kaliszu 2585-1-1

Lewkowicz Stanisław, w Kolumnie, zgubił potwierdzenie badania technicznego samochodu, Nr. A. 47752 i potwierdzenie odbioru. 2541-3-1

Mendel Hersz, rocznik 1897, z Zelowa zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łasku. 599-1-1

Michalskiemu Franciszkowi, zamieszkałemu w Hucie-Drewnianej, gm. Kobiele, skradziono zaświadczenie wojskowe, wydane w Radomsku. 573-1-1

Makowczyński Adam z Kuźnicy-Błońskiej, zgubił dowód osobisty Nr. 75, wydany w gminie Klonowa w roku 1931 570-1-1

Mielczarek Andrzej, zgubił dowód osobisty Nr. 103/31, wydany p zez gminę Kuźnica Grabowska. 580-1-1

Mrózek Bolesław, rocznik 1914, zamieszkały wieś Huta gm. Lututów zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Wieluniu. 577-1-1

Michałowicz Józef, zamieszkały w Milanówku pod Warszawą, zgubił roczne świadectwo szkolne IV klasy na imię Józefa Michałowicza, wydane przez b. Szkołę Handlową, H. Cyrklera, w Łodzi, w roku 1904. 2589-1-1

Markus Chaja, Łódź, Moniuszki 5, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2551-1-1

Madrzak Stanisław, rocznik 1905 z Kazimierza-Bisk. zgubił książeczkę wojsk., wydaną w Koninie. 575-1-1

Marmur Leokadia, w Łodzi, zgubiła dowod tożsamości, wydany w Łodzi bezpł. 1-1

Majewskiemu Henrykowi, rocznik 1904, synowi Ignacego, zamieszkałemu w Radogoszczu, skradziono książeczkę wojskową i dowód osobisty, wydane w Łodzi. 2576-1-1

Mittelberg Szlama, rocznik 1909, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2156-2-1

Nowak Józef, rocznik 1904, z Głodowa, gm. Kazim.-B. zgubił książeczkę wojskową oraz kartę mobilizacyjną wydane w Koninie. 576-1-1

Owczarek Józef, syn Antoniego, rocznik 1900, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2545-1-1

Pietrzak Stanisław, Ruda Pabianicka, zgubił legitymację szkolną, wydaną przez Szkołę Handlową Męską Miejską w Łodzi. 2590-1-1

Pełczyński Edmund, syn Bogumiła, rocznik 1911, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2543-1-1

Poltex, w Łodzi, Śródmiejska 5, zgubiła znak rejestracyjny samochodu Nr. A 45404. 2362-3-2

Piotrowski Kazimierz, rocznik 1921, w Łodzi, zgubił świadectwo ukończenia 5 klas szkoły powszechnej Nr. 66, w Łodzi, z dnia 15. VI. 1934 r. 2598-1-1

Płuska Jan, Czastary, zgubił kartę rzemieślniczą Nr. 973/28 wydaną przez Starostwo Powiatowe Wieluńskie. 482-2-1

Pustelnik Władysław, wieś Chorzemice, gm. Brudzice, rocznik 1896, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Radomsku. 545-1-1

Rutkowskiemu Józefowi, w Przatowie, skradziono rewolwer Nr. 53815, cal. 6.35. 543-3-2

Romanowskiemu Leonowi, skradziono legitymację służbową nauczycielską na rok 1937, wydaną przez Inspektorat Szkolny w Łodzi. zł. 293/V

Rejnsz Edmund, Łódź, Lipowa 19, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane w Łodzi, za Nr. 8091. 2581-1-1

Rutkowski Stanisław, rocznik 1904, Łódź, Gołębia 7 zgubił kartę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Rżanek Józef, rocznik 1896, syn Michała, Łódź, ulica Matejki 7, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2570-1-1

Rozensztein Moszek Hersz, Ogrodowa 13, zgubił zielone pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane w Łodzi. 2574-1-1

Rogoziński Dawid, Łódź, Goplańska 39, zgubił 2 paszporty zagraniczne, wydane w Paryżu, oraz bilet kolejowy do Bazylei 2575-1-1

Rozendorn Szaja, Łódź, Piotrkowska 6, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2587-1-1

Rozental Izak, rocznik 1907, syn Beniamina, Łódź, Południowa 16, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Suwałkach. 5588-1-1

Sowiżdżał Kazimierz, rocznik 1910, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Wieluniu. 585-1-1

Sadkowskiemu Stanisławowi, rocznik 1912, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Kaliszu. 588-1-1

Serwiński Edmund, syn Adama, rocznik 1899, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 2597-1-1

Subczyński Wacław, rocznik 1911, syn Franciszka z Sieradza, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Sieradzu 562-1-1

Sender Majer Jakub, rocznik 1913, syn Rubina, Łódź, Kamienna 7, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Kaliszu. 2549-1-1

Stamm Lucja, Konstantynów 11-go Listopada 33, zgubiła legitymację szkolną, wydaną przez Niemieckie Pryw. Gimnazjum w Łodzi. 2556-1-1

Szajnh lc Mordka, zgubił świadectwo szkolne z roku 1936-37 klasy VI. Szkoły Powszechnej Nr 114, w Łodzi. 2584-1-1

Szewczyk Wiktoria, w Łodzi, zgubiła dowód osobisy, wydany w Łodzi. 2544-1-1

Starczewskiemu Janowi, rocznik 1916, synowi Franciszka ze wsi Adamów, skradziono książeczkę wojskową. 581-1-1

Saupe Ludwik, Łódź, Bol. Limanowskiego 223, zgubił dyplom czeladniczy zawodu ślusarskiego, wydany dnia 6 września, 1927 z cechu ślusarskiego w Łodzi, Kilińskiego 123. 2365-1-1

Skibiński Stanisław, zgubił świadectwo ukończenia Szkoły Powszechnej Nr. 71, w Łodzi. 2560-1-1

Syne Mordcba Załma rocznik 1903 syn Jakuba Herszy zamieszkały w Łodzi, ul. Żeromskiego 5, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Skierniewicach. 2557-1-1

Sperberg Oskar, rocznik 1904, wieś Kaletniki syn Władysława, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Swobodzie Wilhelmowi, rocznik 1892, synowi Józefa, zamieszkałemu w Łodzi, Sw. Jana 26, spaliła się książeczka wojskowa, wydana w Sieradzu. 2573-1-1

Skradziono 2 weksle: 1) zł. 100 płatny 15.4.38 z wystaw. L. Bank, Kołomyja, zlec. „Galanteria", 2) zł. 70.— pł. 21.12.37 r. wyst. A. Szałdajewski, zlec. A. Wieroszowski. Powyższe weksle unieważniam. S. Lieberman, 11 Listopada 192. 2348-3-3

Smietański Mayer, zamieszkały w Pabianicach, przy ul. Warszawskiej Nr 7, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Łasku. 2296-3-3

Sygólska Stefania, w Łodzi, ul. Drewnowska 48, zgubiła weksel zł. 1500 z wyst. Władysława Sułkorskiego i Mieczysława Jurewicza. 2313-3-3

Świątek Kazimierz, Pabianice, Sobieskiego 4, zgubił rewolwer browning NF kalib. 6.35, Nr. 659233. 2593-1-1

Trachtenberg Józef, rocznik 1911, syn Mordki, Łódź Mielczarskiego 28, zgubił książeczkę wojskową, dowód osobisty i świadectwo ukończenia Szkoły Powszechnej Nr. 39, wydane w Łodzi. 2550-1-1

Trzepałkowski Henryk, syn Władysława, rocznik 1914, w Łodzi, zgubił kartę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Trąbski Michał, w Krzemieniewie, gm. Przerąb, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Radomsku. 601-1-1

Wolardowi Izakowi, w Łodzi, Cegielniana 38, skradziono 2 weksle po 200 zł. płatne 18/3 i 25/3 1938 r. z wyst. M. M. Frajdenrajcha, Nr. 439 i 440.— weksle wymienione unieważniam. 2532-3-2

Wygoda Lajzer, w Łodzi, 11-go Listopada 103, zgubił paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 2261-3-3

Wolarek Józef, rocznik 1911, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Sieradzu i dowód osobisty Nr. 220, wydany przez gminę Gruszczyce. 572-1-1

Wojciechowski Tadeusz Gustaw, rocznik 1911, syn Romana, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie. 592-1-1

Wajnert Albert w Radomsku, zgubił dowód rejestracyjny i wyciąg z koncesji samochodu Nr. A 45282. 2548-1-1

Witoński Władysław, w Łodzi, syn Mateusza, rocznik 1905, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. bezpł. 1-1

Zjednoczone Zakłady K. Scheiblera i L. Grohmana, zgubiły znak rejestracyjny A 47649, wydany w Łodzi. 2594-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria A Nr. 383532 wystawiony na nazwisko właściciela Drużbiaka Wojciecha ze wsi Garzew, gm. Zborów, pow. Kaliskiego.

Zginęła matrykuła szkolna, wydana przez Gimnazjum Państwowe im. Staszica w Zgierzu, na imię Tarczyńskiego Kazimierza, zamieszkałego, Łódź, Wiązowa 12. 2555-1-1

Zelkowicz Lejb, syn Mordki, rocznik 1912, zgubił zaświadczenie wojskowe kat. D wydane w Piotrkowie. zł. 294/V

Zginął dowód tożsamości konia, Seria A Nr. 297878 wystawiony na nazwisko Krześniaka Władysława, zamieszkałego w Łodzi, przy ul. Błońskiej 21. 2564-1-1

Zginął dowód tożsamości konia, Seria D Nr. 274812, wystawiony na nazwisko Sobczaka Antoniego, zamieszkałego we wsi Rszew, gm. Rąbień, 2571-1-1

Zginął dowód tożsamości konia, seria F Nr. 958893, wystawiony na nazwisko właściciela H. M. Libermana, Spad-cy, zamieszkały Łódź, Węglowa 7. 2579-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, seria A Nr. 268023, wystawiony na nazwisko właściciela Konstantego Pioruna, zamieszkałego w Zamlyniu. 582-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, seria F Nr. 541392 wystawiony na nazwisko właściciela Radońskiego Włodzimierza, zamieszkałego we wsi Jarantów. 600-1-1

Została zgubiona legitymacja Nr. 4031471, wystawiona przez Ubezp. Społeczną w Pabianicach, na nazwisko Hampel Haskiel. 590-1-1

Zgubiono dowód osobisty, Nr. 161, wydany w gminie Klonowa w roku 1934, na nazwisko Wikę Józefa z Klusek. 567-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria A Nr. 431303, wystawiony na nazwisko właściciela Pawła Somerfelda, zamieszkały wieś i gm. Przykona 593-1-1

Została zgubiona legitymacja Nr. 4010414, wystawiona przez Ubezpieczalnię Społeczną w Pabianicach, na nazwisko Otomańskiego Kazimierza. 574-1-1

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną w Radomsku, na nazwisko Grosmana Hersza Kopla, rocznik 1907 oraz blankiet wekslowy z wystawienia Kopla Grosmana na złotych 500 in blanko. 441-2-2

Zajd M., Śródmiejska 1, zgubił weksel protest. na złotych 40.— płatny 15/XI 37 r. wyst. B. Hamburger Wólczańska 3, zlecenie S. Rozental i R. Kinrus. 2552-1-1

Prenumerata wynosi: kwartalnie zł. 4.50, rocznie zł. 18.— wraz z przesyłką pocztową.

Konto w P. K. O. Nr. 602355 Łódzki Dziennik Wojewódzki, Łódź

Adres Redakcji i Admin.: Urząd Wojewódzki, Łódź, Ogrodowa 15, tel. 158-50. **Administracja** czynna od godz. 10—12.

Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Ceny ogłoszeń: drobne 1 krotne 15 groszy za wyraz, najmniej zł. 1.50 — 3 krotne 30 groszy za wyraz. Zwyczajne: 30 groszy za wiersz milimetrowy (szpalty redakcyjnej).

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Zakłady Graficzne J. K. Baranowskiego w Łodzi, Piotrkowska 111, tel. 138-60. 4/38.